

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.5.2010
KOM(2010)245 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Europejska agenda cyfrowa

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Europejska agenda cyfrowa

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
2.	Obszary działań agendy cyfrowej	8
2.1.	Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy.....	8
2.2.	Interoperacyjność i normy.....	16
2.3.	Zaufanie i bezpieczeństwo	18
2.4.	Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu.....	21
2.5.	Badania i innowacje	25
2.6.	Zwiększenie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego	28
2.7.	Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE.....	31
2.8.	Międzynarodowe aspekty agendy cyfrowej	39
3.	Realizacja i formy procesu decyzyjnego.....	40

1. WPROWADZENIE

Ogólnym celem agendy cyfrowej jest uzyskanie trwałych korzyści ekonomicznych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego w oparciu o szybki i bardzo szybki internet i interoperacyjne aplikacje.

Kryzys zniweczył wyniki wielu lat postępu gospodarczego i społecznego oraz odsłonił strukturalne słabości europejskiej gospodarki. Głównym celem Europy musi być teraz powrót na drogę wzrostu gospodarczego. Jednak aby zbudować zrównoważoną przyszłość, musimy już teraz wyjść poza horyzont celów krótkoterminowych. W obliczu starzenia się społeczeństwa i globalnej konkurencji mamy do wyboru trzy opcje: pracować ciężiej, dłużej lub mądrzej. Będziemy prawdopodobnie musieli zastosować wszystkie trzy, ale trzecia opcja to jedyny sposób na zagwarantowanie lepszej jakości życia Europejczyków. Aby tego dokonać, w ramach agendy cyfrowej zaproponowano działania, które należy podjąć jak najszybciej w celu zapewniania w Europie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Propozycje te przygotowują podłoże dla długoterminowych przemian wynikających z postępującej cyfryzacji gospodarki i społeczeństwa.

Komisja Europejska przedstawiła w marcu 2010 r. strategię Europa 2020¹ zmierzającą do wyjścia z kryzysu i mającą przygotować unijną gospodarkę na wyzwania następnego dziesięciolecia. W strategii Europa 2020 nakreślono wizję wysokiego poziomu zatrudnienia, gospodarki niskoemisyjnej, wydajności i spójności społecznej, który ma zostać osiągnięty poprzez konkretne działania na szczeblu unijnym i krajowym. Walka na rzecz wzrostu i zatrudnienia wymaga przyjęcia odpowiedzialności na najwyższym szczeblu politycznym oraz mobilizacji wszystkich podmiotów w całej Europie.

Europejska agenda cyfrowa jest jednym z siedmiu projektów przewodnich strategii Europa 2020. Jej zadaniem jest określenie głównej roli, jaką muszą odegrać technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK), jeżeli Europa chce osiągnąć swoje ambicje na rok 2020².

Celem agendy jest nakreślenie drogi pozwalającej na maksymalne wykorzystanie ekonomicznego i społecznego potencjału TIK, w szczególności internetu, który stanowi ważny środek działalności gospodarczej i społecznej: służy on pracy, zabawie, komunikacji oraz pozwala na swobodne wyrażanie poglądów. Sukces agendy przyczyni się do wzrostu innowacyjności, wzrostu gospodarczego oraz

¹ EUROPA 2020 - Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, COM(2010) 2020.

² Agenda cyfrowa jest wynikiem szerokich konsultacji, w szczególności w oparciu o „Sprawozdanie w sprawie konkurencyjności Europy w dziedzinie technologii cyfrowych” (COM (2009) 390, konsultacje Komisji z 2009 r. dotyczące przyszłych priorytetów TIK, konkluzje Rady ds. TTE z grudnia 2009 r., strategię Europa 2020, konsultacje w sprawie tej strategii, wkład partnerstwa branży TIK w strategię „Cyfrowa Europa” prezydencji hiszpańskiej, sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z własnej inicjatywy dotyczące 2015.eu oraz deklarację uzgodnioną podczas nieoficjalnego spotkania ministrów w Grenadzie w kwietniu 2010 r. Wszystkie te dokumenty są udostępnione na stronie: http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/index_en.htm.

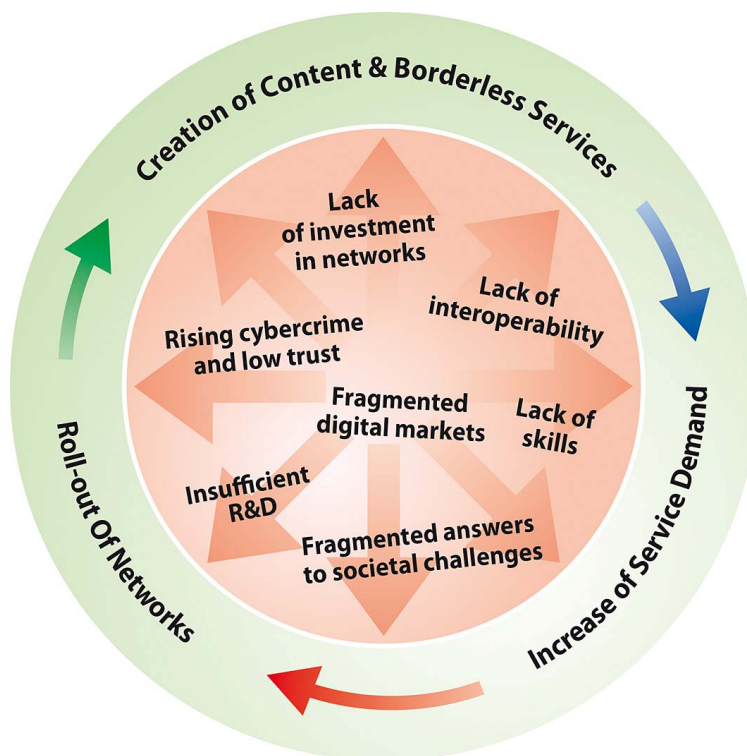
poprawy codziennego życia obywateli i przedsiębiorstw. Szersze i skuteczniejsze zastosowanie technologii cyfrowych umożliwi Europie zmierzenie się z głównymi stojącymi przed nią wyzwaniami. Dla Europejczyków będzie to oznaczać lepszą jakość życia dzięki, między innymi, lepszemu opiece zdrowotnej, bezpieczniejszemu i wydajniejszemu transportowi, czystszyemu środowisku, nowym możliwościom w zakresie mediów oraz łatwiejszemu dostępowi do usług użyteczności publicznej i treści kulturowych.

Sektor TIK odpowiada bezpośrednio za 5 % europejskiego PKB, a jego wartość rynkowa wynosi 660 mld EUR rocznie, jednakże o wiele bardziej przyczynia się on do ogólnego wzrostu produktywności (20 % bezpośrednio z sektora TIK, a 30 % z inwestycji w TIK). Wynika to ze znacznej dynamiki i innowacyjności sektora oraz z jego zdolności do zmiany sposobu działania innych sektorów. Jednocześnie wzrosło znaczenie skutków społecznych TIK. Przykładem zmiany sposobu życia jest fakt, że w Europie codziennie korzysta z internetu ponad 250 mln osób, zaś prawie wszyscy Europejczycy posiadają telefony komórkowe.

Obecny rozwój szybkich sieci jest tak samo rewolucyjny, jak rozwój sieci elektrycznych i transportowych sto lat temu. Wraz z rozwojem elektroniki użytkowej zacierają się granice między urządzeniami cyfrowymi. Usługi ulegają połączeniu i przenoszą się ze świata fizycznego do domeny cyfrowej; są ogólnie dostępne przez szereg urządzeń, takich jak smartfony, tablety, komputery osobiste, radia cyfrowe czy telewizja o wysokiej rozdzielczości. Przewiduje się, że do 2020 r. treści i aplikacje cyfrowe będą dostarczane prawie wyłącznie przez internet.

Znaczny potencjał TIK można wykorzystać dzięki sprawnemu uruchomieniu cyklu współgrających ze sobą działań. Należy udostępnić atrakcyjne treści i usługi w interoperacyjnym i ponadgranicznym środowisku internetowym. Działanie to pobudzi popyt na większą szybkość i przepustowość, co z kolei uzasadni inwestycje w szybsze sieci. Upowszechnienie szybszych sieci otworzy drogę dla innowacyjnych usług wykorzystujących szybsze połączenia. Proces ilustruje **rys. 1** (poniżej).

Rys. 1: Samonapędzający się proces gospodarki cyfrowej

Taki przebieg działalności może w znacznej mierze potęgować się bez wpływu zewnętrznego. Wymaga on otoczenia biznesowego sprzyjającego inwestycjom i przedsiębiorczości. Jednak chociaż TIK są w stanie dokonać przemian, aby tak się stało musimy sprostać poważnym wyzwaniom. Chociaż dla wielu Europejczyków „cyfrowe życie” oparte o ogólnosiwiatową technologię o nieograniczonym zasięgu staje się rzeczywistością, nie mogą oni pogodzić się z faktem, że wspólny rynek, opracowany przed powstaniem internetu, pozostaje bardzo niekompletny w sferze wirtualnej. Przyjemność, jaką obywatele, konsumenci i pracownicy czerpią ze stosowania technologii cyfrowej, zakłócają obawy związane z prywatnością i bezpieczeństwem, niewystarczający dostęp do internetu, brak odpowiednich zdolności czy brak powszechnej dostępności. Europejczycy są niezadowoleni, gdy zastosowanie TIK nie przekłada się na lepszą jakość usług użyteczności publicznej. Ich niepokój wzbudza fakt, że w miarę jak internet pobudza światową konkurencję w zakresie inwestycji, miejsc pracy i wpływów gospodarczych, Europa nie jest w stanie odnieść sukcesu w rozwijającym się sektorze gospodarki opartej na wiedzy.

W oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz wnioski zawarte w deklaracji z Grenady i w rezolucji Parlamentu Europejskiego Komisja zidentyfikowała siedem najważniejszych przeszkód. Są one wymienione w wewnętrznym kręgu w **rys. 1** oraz opisane poniżej. Przeszkody te lub ich połączenie poważnie zakłócają działania podejmowane w celu wykorzystania TIK, uzasadniając tym samym potrzebę opracowania kompleksowej i jednolitej polityki na szczeblu europejskim. Pokazują, że Europa pozostaje w tyle za swoimi partnerami przemysłowymi. Obecnie w Stanach Zjednoczonych pobiera się czterokrotnie więcej utworów muzycznych niż w UE ze względu na brak oferty prawnej i fragmentację rynku. 30 % Europejczyków nigdy nie korzystało z internetu. W Europie tylko 1 % sieci to szybkie sieci światłowodowe, podczas gdy w Japonii odsetek takich sieci

wynosi 12 %, a w Korei – 15. Unijne wydatki na działania badawczo-rozwojowe w dziedzinie TIK wynoszą tylko 40 % poziomu amerykańskiego.

- *Podzielony rynek cyfrowy*

Europa w dalszym ciągu stanowi mozaikę krajowych rynków internetowych. Przed czerpaniem korzyści z jednolitego rynku cyfrowego powstrzymują Europejczyków problemy, które można rozwiązać. Treści i usługi komercyjne i kulturowe powinny mieć zasięg międzynarodowy. Dokonać tego można poprzez usunięcie barier regulacyjnych i ułatwienie elektronicznych płatności i fakturowania, rozstrzyganie sporów i budowanie zaufania konsumentów. Na podstawie obecnych ram regulacyjnych można i należy uczynić więcej, aby stworzyć jednolity rynek sektora telekomunikacji.

- *Brak interoperacyjności*

Europa nie wykorzystuje interoperacyjności w wystarczającym stopniu. Braki w dziedzinach ustalania norm, zamówień publicznych i koordynacji między organami publicznymi uniemożliwiają sprawne funkcjonowanie usług i urządzeń cyfrowych, z których korzystają Europejczycy. Agenda cyfrowa może odnieść sukces jedynie wtedy, gdy jej różne części i zastosowania będą interoperacyjne i oparte o normy i otwarte platformy.

- *Wzrost cyberprzestępczości i ryzyko związane z niskim poziomem zaufania do sieci*

Europejczycy nie będą chcieli angażować się w coraz bardziej złożoną działalność internetową o ile nie będą mieć pewności, że oni sami lub ich dzieci mogą w pełni polegać na sieci. Dlatego Europa musi zająć się nową formą przestępczości – „cyberprzestępczością” – obejmującą między innymi wykorzystywanie dzieci, kradzież tożsamości i ataki cybernetyczne oraz musi opracować odpowiednie mechanizmy reakcji. Jednocześnie powstawanie nowych baz danych i nowych technologii zezwalających na zdalną kontrolę osób stanowi nowe wyzwanie dla ochrony podstawowych praw Europejczyków w zakresie danych osobistych i prywatności. Internet stał się tak nieodzowną częścią infrastruktury informacyjnej zarówno dla osób prywatnych, jak i dla gospodarki europejskiej, że musimy zapewnić odporność systemów informatycznych i sieci na wszelkiego rodzaju nowe zagrożenia.

- *Brak inwestycji w sieci*

Należy podjąć dalsze działania w celu upowszechnienia internetu szerokopasmowego oraz zwiększenia szybkości połączeń z wykorzystaniem technologii stacjonarnych i bezprzewodowych oraz w celu ułatwienia inwestycji w nowe, bardzo szybkie, otwarte i konkurencyjne sieci internetowe, które staną się nieodzownym elementem gospodarki przyszłości. Musimy skupić się na zapewnianiu właściwych zachęt stymulujących inwestycje prywatne, uzupełnione dokładnie ukierunkowanymi inwestycjami publicznymi, które nie doprowadzą do ponownej monopolizacji sieci, jak również na lepszym przydzielaniu widma.

- *Niewystarczające nakłady na badania i innowacje*

Europa w dalszym ciągu nie inwestuje w wystarczającym stopniu, fragmentuje działania, nie wykorzystuje kreatywności MŚP i nie przekształca intelektualnych korzyści z badań w konkurencyjne korzyści innowacji rynkowych. Musimy wykorzystać talent naszych naukowców, aby stworzyć środowisko innowacji, w którym europejskie przedsiębiorstwa z sektora TIK niezależnie od wielkości będą w stanie tworzyć światowej klasy produkty generujące popyt. Musimy zatem zaradzić niskiemu poziomowi obecnych działań w zakresie badań i innowacji poprzez pobudzenie inwestycji prywatnych, lepszą koordynację i łączenie zasobów, łatwiejszy i szybszy dostęp cyfrowych MŚP do unijnych funduszy na badania, wspólne infrastruktury badawcze i zespoły innowacyjne, oraz rozwój norm i otwartych platform dla nowych aplikacji i usług.

- *Brak umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych*

Europa w coraz większym stopniu odczuwa braki w zakresie profesjonalnych umiejętności informacyjno-komunikacyjnych oraz wykorzystywania technologii cyfrowych. Te braki powodują, że wielu obywateli nie ma dostępu do cyfrowego społeczeństwa i gospodarki, a także wstrzymują znaczny wkład, jaki TIK mogłyby wnieść we wzrost produktywności. Niezbędna jest skoordynowana reakcja z udziałem państw członkowskich i innych zainteresowanych stron.

- *Niewykorzystane możliwości w zakresie sprostania wyzwaniom społecznym*

Wykorzystanie pełnego potencjału TIK pozwoliłoby Europie na lepsze rozwiązanie niektórych z najważniejszych wyzwań społecznych: zmiany klimatu i innych zagrożeń dla środowiska, starzejącego się społeczeństwa i rosnących kosztów opieki zdrowotnej, opracowania skuteczniejszych usług użyteczności publicznej i integracji osób niepełnosprawnych, cyfryzacji europejskiego dziedzictwa kulturowego i udostępnienia go przyszłym pokoleniom itd.

Europejska agenda cyfrowa organizuje główne działania wokół potrzeby systemowego rozwiązania siedmiu obszarów problematycznych. Jest to inicjatywa horyzontalna obejmująca trzy obszary wzrostu określone w strategii Europa 2020. Wspomniane obszary problematyczne są omówione bardziej szczegółowo w poszczególnych sekcjach poniżej. Wskazują one na pilną potrzebę działań stanowiących zbiór pozytywnych planów mających poprawić gospodarcze i społeczne wyniki Europy. Komisja zachowa czujność w odniesieniu do pojawienia się dodatkowych przeszkód i zareaguje na nie odpowiednio.

Agenda cyfrowa będzie wymagać trwałego zobowiązania na szczeblu UE i państw członkowskich, jak również na szczeblu regionalnym. Inicjatywa ta nie powiedzie się bez znacznego zaangażowania innych zainteresowanych stron, w tym młodych ludzi z pokolenia epoki cyfrowej, którzy mogą nas wiele nauczyć. Agenda odzwierciedla rzeczywiste i przewidywalne problemy oraz możliwości i będzie się zmieniać w oparciu o nowe doświadczenia i szybkie zmiany technologiczne i społeczne.

2. OBSZARY DZIAŁAŃ AGENDY CYFROWEJ

2.1. Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy

Nowy jednolity rynek powinien teraz przynieść nam korzyści płynące z ery cyfrowej.

Internet nie ma granic, ale rynki cyfrowe, zarówno w UE jak i na świecie, dzieli wiele barier mających wpływ nie tylko na dostęp do paneuropejskich usług telekomunikacyjnych, ale także do globalnych usług i treści internetowych. Nie ma żadnego uzasadnienia dla takiej sytuacji. Po pierwsze, stworzenie atrakcyjnych treści i usług internetowych oraz ich swobodny przepływ w UE i poza nią są niezbędne dla pobudzenia samonapędzającego się popytu. Fragmentacja ogranicza jednak konkurencyjność Europy w gospodarce cyfrowej. Nie dziwi zatem fakt, że UE znajduje się na niskiej pozycji na rynkach takich jak usługi medialne, zarówno pod względem usług dostępnych dla konsumentów, jak i modeli biznesowych, które są w stanie wytworzyć miejsca pracy w Europie. Większość przedsiębiorstw internetowych, które odniosły sukces pochodzi spoza Europy (np. Google, eBay, Amazon czy Facebook)³. Po drugie, mimo istnienia zbioru kluczowych przepisów dotyczących elektronicznego handlu, fakturowania i podpisów, transakcje cyfrowe pozostają zbyt skomplikowane, a przepisy są wdrażane w różny sposób w różnych państwach członkowskich. Po trzecie, konsumenci i przedsiębiorstwa nadal nie mają pewności co do swoich praw i ochrony prawnej przy dokonywaniu transakcji internetowych. Po czwarte, Europie daleko jest do jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych. Powstanie jednolitego rynku wymaga zatem podjęcia zdecydowanych działań, które pozwolą na dostosowanie go do ery internetu.

Problemy te mogą zostać rozwiązane wyłącznie, jeżeli podjęte zostaną szeroko zakrojone działania w obszarach określonych poniżej.

2.1.1. Otwarcie dostępu do treści

Konsumenci słusznie oczekują, że dostęp do treści w internecie będzie równie łatwy, jak w świecie rzeczywistym. Europie brakuje jednolitego rynku sektora treści. Przykładowo, utworzenie paneuropejskiego internetowego sklepu muzycznego wymagałoby negocjacji z szeregiem podmiotów zarządzających prawami autorskimi w 27 krajach. Konsumenci mogą kupić płyty CD w każdym sklepie, ale często nie są w stanie kupić muzyki poprzez platformy internetowe w UE ponieważ licencje wydaje się na poziomie krajowym. Sytuacja ta różni się zasadniczo od stosunkowo prostego otoczenia biznesowego oraz kanałów dystrybucji w innych regionach, w szczególności w USA i przypomina raczej inne podzielone rynki, na przykład w Azji (rys. 2).

Utrzymanie zaufania posiadaczy praw i użytkowników oraz ułatwienie transgranicznego systemu licencjonowania można osiągnąć wyłącznie przez poprawę i dostosowanie do postępu technicznego **zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i jego przejrzystości**. Łatwiejsze, bardziej jednolite i neutralne pod względem technologicznym **rozwiązania transgranicznego i paneuropejskiego**

³ Z Europy pochodzi tylko jedna z dziewięciu firm TIK wymienionych na liście 500 najlepszych przedsiębiorstw świata opublikowanej przez Financial Times oraz tylko cztery z 54 najczęściej odwiedzanych w Europie stron internetowych.

systemu licencjonowania w sektorze audiowizualnym przyczynią się do pobudzenia kreatywności i pomogą producentom i nadawcom treści z korzyścią dla obywateli Europy. Rozwiązania takie powinny zachować swobodę zawierania umów przez posiadaczy praw. Posiadacze praw nie mieliby obowiązku posiadania licencji na wszystkie kraje Europy, ale mogliby ograniczyć je do pewnych obszarów, jak również umownie ustalać poziom opłat licencyjnych.

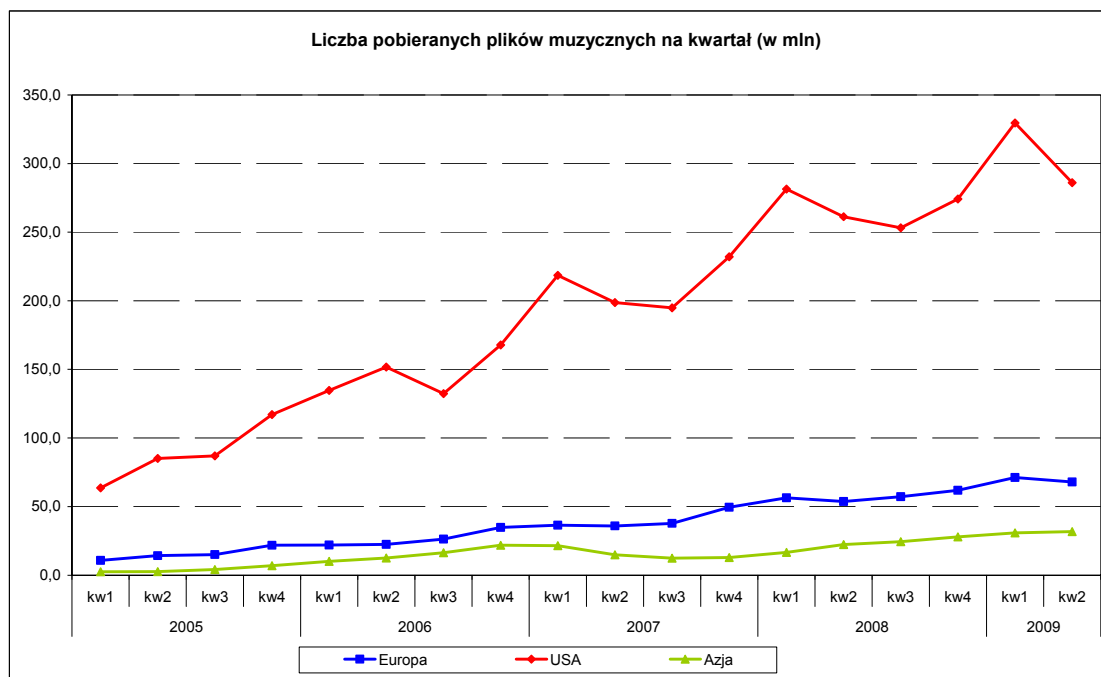
Jeżeli zajdzie taka potrzeba, przeanalizowane zostaną dodatkowe środki uwzględniające specyficzną sytuację różnych rodzajów treści internetowych. W tym kontekście Komisja obecnie nie wyklucza ani nie preferuje żadnego konkretnego wariantu czy instrumentu prawnego. Kwestie te zostały również opisane w sprawozdaniu profesora Mario Monti „Nowa strategia dla jednolitego rynku” (A new strategy for the Single Market), które zostało przedstawione przewodniczącemu Komisji Europejskiej 9 maja 2010 r. W pierwszej połowie 2010 r. Komisja wyda komunikat poświęcony temu sprawozdaniu⁴.

Cyfrowa dystrybucja treści kulturowych, dziennikarskich czy kreatywnych jest tańsza i szybsza, w związku z czym umożliwia autorom i dostawcom treści dostęp do nowych i liczniejszych odbiorców. Europa musi w coraz większym stopniu tworzyć, produkować i dystrybuować treści cyfrowe na wszystkich platformach. Przykładowo, Europa posiada dynamiczną branżę wydawniczą, ale niezbędne jest stworzenie bardziej konkurencyjnych platform internetowych. Wymaga to stworzenia innowacyjnych modeli biznesowych, w ramach których treści byłyby dostępne i opłacane na wiele różnych sposobów, co pozwoliłoby zachować równowagę między przychodami posiadaczy praw a dostępem ogółu społeczeństwa do treści i wiedzy. Jeżeli wszystkie zainteresowane strony będą współpracować na zasadzie umownej, działanie takich modeli biznesowych nie będzie wymagać wprowadzenia nowych przepisów prawnych. Dostępność legalnej, szerokiej i atrakcyjnej oferty internetowej stanowiłaby również skuteczną odpowiedź na problem piractwa.

⁴

Zob. http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/press-releases/pdf/20100510_1_en.pdf, rozdział 2.3

Rys. 2: Liczba pobieranych plików muzycznych – poziom w USA czterokrotnie wyższy niż w UE

Źródło: Screen Digest

Organy publiczne powinny odegrać rolę w promowaniu rynków treści internetowych. Wszystkie porządku prawnego, w tym przeglądy kwestii podatkowych, powinny uwzględniać wyzwania związane z konwergencją. Przykładowo rządy mogą przyczyniać się do rozwoju rynków treści poprzez udostępnienie **informacji sektora publicznego** na przejrzystych, skutecznych i niedyskryminacyjnych warunkach. Jest to ważne źródło potencjalnego wzrostu innowacyjnych usług internetowych. Przepisy dotyczące ponownego wykorzystania tych zasobów informacyjnych⁵ zostały częściowo zharmonizowane, ale organy publiczne powinny dodatkowo być zobowiązane do otwarcia zasobów danych dla zastosowań i usług transgranicznych⁶.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 1: Uproszczenie udostępniania praw autorskich, zarządzania nimi i licencjonowania transgranicznego poprzez**
 - Wzmocnienie zarządzania, przejrzystości i paneuropejskiego licencjonowania w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi (w internecie) poprzez zaproponowanie **dyrektywy ramowej dotyczącej zbiorowego zarządzania**

⁵

Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

⁶

W przeglądzie tym uwzględnione zostanie również niedawne zalecenie Rady OECD dotyczące zwiększonego dostępu i skuteczniejszego wykorzystania informacji sektora publicznego (OECD Recommendation of the Council for Enhanced Access and More Effective Use of Public Sector Information).

prawami autorskimi do 2010 r.;

- Stworzenie ram prawnych mających ułatwić cyfryzację i rozpowszechnianie dzieł kultury w Europie poprzez zaproponowanie do 2010 r. **dyrektywy w sprawie utworów osieroconych**, przeprowadzenie dialogu z zainteresowanymi stronami w celu wprowadzenia dalszych środków dotyczących **dzieł o wyczerpanym nakładzie** i uzupełnienia ich bazami danych obejmującymi informacje o prawach;
- Do 2012 r. przegląd **dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego**, w szczególności jej zakresu i zasad pobierania opłat za dostęp i korzystanie.

• **Inne działania:**

- Po przeprowadzeniu szerokiej dyskusji z zainteresowanymi stronami, sporządzenie do 2012 r. sprawozdania dotyczącego konieczności podjęcia dodatkowych środków, oprócz zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, umożliwiających obywatelom UE, dostawcom treści internetowych i posiadaczom praw pełne wykorzystanie potencjału cyfrowego rynku wewnętrznego, w tym środków promujących licencjonowanie transgraniczne i paneuropejskie, nie wykluczając ani nie preferując na obecnym etapie żadnego wariantu prawnego;
- W przygotowaniu do tego sprawozdania, do 2010 r. wydanie zielonej książki opisującej możliwości i wyzwania związane z dystrybucją utworów audiowizualnych i innych treści kreatywnych w internecie;
- Na podstawie przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej oraz po przeprowadzeniu szerokiej dyskusji z zainteresowanymi stronami, sporządzenie do 2012 r. sprawozdania dotyczącego konieczności podjęcia dodatkowych środków mających wzmocnić ochronę przed stałym naruszaniem praw własności intelektualnej w otoczeniu internetowym, zgodnie z gwarancjami zawartymi w ramach prawnych dotyczących telekomunikacji i zgodnie z zasadniczymi prawami dotyczącymi ochrony danych i prywatności.

2.1.2. Ułatwienie transakcji internetowych i transgranicznych

Konsumenci w Europie nadal nie odnoszą korzyści z atrakcyjniejszych cen i większego wyboru, które powinien oferować jednolity rynek, ponieważ transakcje internetowe są zbyt skomplikowane. Fragmentacja ogranicza popyt na transgraniczne transakcje handlowe dokonywane w środowisku internetowym. Transakcje transgraniczne stanowią mniej niż jedną dziesiątą elektronicznych transakcji handlowych, zaś Europejczykom często łatwiej jest przeprowadzać transakcje transgraniczne z przedsiębiorstwem amerykańskim niż z przedsiębiorstwem z innego kraju europejskiego. Aż 92 % osób zamawiających towary lub usługi w internecie korzysta z dostawców krajowych. Kwestie techniczne lub prawne, takie jak brak możliwości zapłaty kartą kredytową z innego kraju, odpowiadają za aż 60 % nieudanych transgranicznych zamówień internetowych. Świadczy to o pilnej potrzebie zajęcia się barierami regulacyjnymi uniemożliwiającymi przedsiębiorstwom europejskim handel transgraniczny. Komisja przedstawiła te

bariery w komunikacji w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE⁷.

Europa posiada wspólną walutę, ale rynek **płatności elektronicznych i fakturowania elektronicznego** jest nadal podzielony według granic państw. Przedsiębiorstwa i konsumenci będą mogli polegać na bezpiecznych i skutecznych metodach płatności wyłącznie w ramach zintegrowanego rynku płatności⁸. Dlatego też należy niezwłocznie zakończyć prace nad **Jednolitym Europejskim Obszarem Płatniczym (SEPA)**. SEPA będzie również stanowić platformę dla dodatkowych usług powiązanych z płatnościami, takich jak stworzenie europejskich ram fakturowania elektronicznego.

Należy jak najszybciej wdrożyć dyrektywę w sprawie pieniądza elektronicznego⁹, tak aby umożliwić nowym uczestnikom rynku zaoferowanie innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie pieniądza elektronicznego – np. mobilnych portfeli – nie naruszając przy tym ochrony funduszy konsumentów. Ten nowy rynek mógłby do 2012 r. mieć wartość 10 mld EUR.

Do przeprowadzania transakcji internetowych w sektorze prywatnym i publicznym niezbędne są technologie i usługi uwierzytelniania związane z tożsamością elektroniczną. Obecnie najczęstszym sposobem uwierzytelniania są hasła. W przypadku wielu zastosowań jest to wystarczające, ale coraz częściej widoczna jest potrzeba wprowadzenia bezpieczniejszych rozwiązań¹⁰. Rozwiązań takich będzie wiele, dlatego przemysł, przy wsparciu działań politycznych – w szczególności usług e-administracji – powinien zapewnić interoperacyjność opierającą się na normach i otwartych platformach rozwoju.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 2:** Zapewnienie ukończenia prac nad Jednolitym Europejskim Obszarem Płatniczym (SEPA), poprzez wydanie obowiązujących środków prawnych ustalających datę zakończenia migracji przed końcem 2010 r. oraz ułatwienie stworzenia interoperacyjnych europejskich ram w zakresie faktur elektronicznych poprzez opracowanie komunikatu w sprawie fakturowania elektronicznego i ustanowienie wielostronnego forum zainteresowanych stron;
- **Główne działanie 3:** W 2011 r. zaproponowanie przeglądu **dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych** w celu stworzenia ram prawnych dla transgranicznego uznawania i interoperacyjności **bezpiecznych systemów e-uwierzytelniania**;
- **Inne działania:**

⁷ Transgraniczny elektroniczny handel konsumencki w UE, COM (2009) 557.

⁸ E-płatności i e-fakturowanie to podstawowe warunki powstania systemu e-sprawiedliwości obejmującego procedury dotyczące drobnych roszczeń lub płatności kosztów proceduralnych przez internet.

⁹ Dyrektywa 2009/110/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością.

¹⁰ Dlatego Komisja zaproponowała w ramach programu sztokholmskiego europejską strategię zarządzania tożsamością, COM(2010) 171.

- Przeprowadzenie do końca 2010 r. oceny **wpływu dyrektywy o handlu elektronicznym** na rynki internetowe oraz dokonanie konkretnych propozycji.

Państwa członkowskie powinny:

- Szybko i spójnie wdrożyć **główne dyrektywy wspierające jednolity rynek cyfrowy**, w tym dyrektywę o usługach, dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych i ramy prawne dotyczące telekomunikacji;
- Do 2013 r. dokonać transpozycji **dyrektywy VAT¹¹** zapewniającej równe traktowanie faktur elektronicznych i papierowych.

2.1.3. *Budowanie zaufania do środowiska cyfrowego*

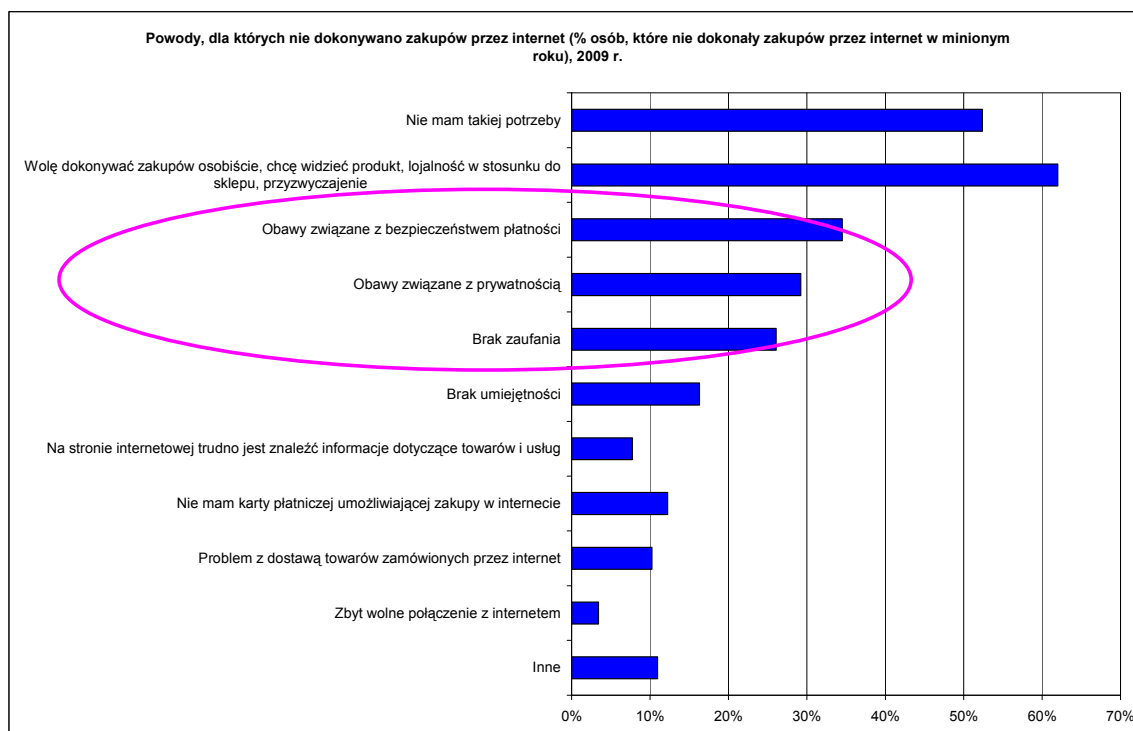
Obecnie na mocy prawa UE obywatele mają szereg praw związanych ze środowiskiem cyfrowym, takich jak wolność wypowiedzi i informacji, ochrona danych osobowych i prywatności, wymogi dotyczące przejrzystości, uniwersalności usług telefonicznych i funkcjonalności usług internetowych oraz minimalnej jakości usług.

Te prawa jednak zawarte są w rozproszonych przepisach i nie zawsze są łatwe do zrozumienia. Użytkownicy muszą mieć możliwość znalezienia prostych, skodyfikowanych wyjaśnień dotyczących ich praw i obowiązków, sporządzonych w przejrzysty i zrozumiały sposób, np. na platformach internetowych opartych o prototypowy przewodnik eYou Guide¹².

Jednocześnie brak zaufania do środowiska internetowego znacząco hamuje rozwój europejskiej gospodarki internetowej. Główne powody, dla których rezygnowano z dokonywania zakupów przez internet w 2009 r., to obawy związane z bezpieczeństwem płatności i z prywatnością oraz brak zaufania (**rys. 3** poniżej). Trwający ogólny przegląd ram prawnych dotyczących ochrony danych ma na celu modernizację wszystkich stosownych instrumentów prawnych, aby sprostać wyzwaniom globalizacji oraz stworzyć neutralne pod względem technologii sposoby zwiększenia zaufania i pewności poprzez umocnienie praw obywateli.

¹¹ Zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE zgodnie z wnioskiem Komisji z 2009 r.
¹² <http://www.ec.europa.eu/eyouguide>.

Rys. 3: Powody, dla których nie dokonywano zakupów przez internet (% osób, które nie dokonały zakupów przez internet w 2009 r.)

Źródło: Eurostat, wspólnotowe badanie korzystania z TIK w gospodarstwach domowych i wśród osób prywatnych w 2009 r.

Konsumenci nie będą dokonywać **zakupów przez internet** jeżeli nie będą pewni, że ich prawa są jasno sprecyzowane oraz chronione. Chociaż w dyrektywie o handlu elektronicznym nałóżono na dostawców usług społeczeństwa informacyjnego wymogi dotyczące przejrzystości i informacji oraz ustanowiono minimalne wymogi dotyczące informacji handlowych¹³, w celu zapewnienia przestrzegania wymogów informacyjnych niezbędne jest ściśle monitorowanie.

Do pewnego stopnia problem rozwiążą dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych¹⁴ oraz dyrektywa dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość¹⁵. Należy jak najszybciej przyjąć proponowaną dyrektywę dotyczącą praw konsumentów¹⁶, która zwiększy zaufanie konsumentów i przedsiębiorców do transgranicznych zakupów internetowych. Komisja zbada również w jaki sposób można dokonać poprawy w zakresie praw konsumentów kupujących produkty cyfrowe. Internetowe transakcje transgraniczne mogą stać się łatwiejsze dzięki zwiększeniu spójności europejskiego prawa zobowiązań, w oparciu o wysoki poziom ochrony konsumenta. Komisja opracuje również ogólnounijną strategię mającą na celu ulepszenie alternatywnych systemów rozstrzygania sporów i zaproponuje wprowadzenie ogólnounijnego internetowego narzędzia rekompensaty dla handlu

¹³ Dyrektywa 2000/31/WE. Ponadto może zaistnieć potrzeba aktualizacji przepisów dotyczących np. ograniczonej odpowiedzialności usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z postępowaniem technologicznym.

¹⁴ Dyrektywa 2005/29/WE.

¹⁵ Dyrektywa 2002/65/WE.

¹⁶ zob. http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

elektronicznego oraz ułatwienie dostępu do organów sprawiedliwości przez internet. Ponadto można ulepszyć mechanizmy porównywania cen przez konsumentów, np. dzięki przeprowadzaniu analiz porównawczych, testowaniu produktów lub wspieraniu stron porównujących ceny, co będzie sprzyjać konkurencji i zwiększeniu ochrony konsumentów.

Zaufanie można zbudować poprzez stworzenie **unijnych internetowych znaków zaufania** dla stron sprzedawców detalicznych. Komisja przewiduje dalsze działania w tym obszarze w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 4 Przegląd ram prawnych dotyczących ochrony danych** w UE w celu zwiększenia zaufania wśród obywateli i wzmocnienia ich praw do końca 2010 r.;
- **Inne działania:**
 - Zaproponowanie do 2012 r. nieobowiązkowego **instrumentu prawa zobowiązań uzupełniającego dyrektywę dotyczącą praw konsumentów** w celu dalszego ograniczenia fragmentacji prawa zobowiązań, w szczególności w odniesieniu do internetu;
 - Do 2011 r., poprzez opracowanie zielonej księgi, analiza inicjatyw dotyczących alternatywnych systemów rozstrzygania sporów w UE w celu zaproponowania **ogólnounijnego internetowego systemu rozstrzygania sporów** dla elektronicznych transakcji handlowych do 2012 r.
 - Analiza propozycji w zakresie **odszkodowań zbiorowych**, w oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami;
 - Wydanie do 2012 r. **kodeksu praw internetowych w UE**, zawierającego jasne i dostępne streszczenie obowiązujących praw użytkowników cyfrowych w UE, uzupełnionego o coroczne zestawienie przypadków naruszenia prawa ochrony konsumentów w internecie oraz stosownych środków egzekucyjnych, w porozumieniu z europejską siecią agencji ochrony praw konsumentów;
 - Stworzenie do 2012 r. platformy dla zainteresowanych stron, której zadaniem będzie opracowanie **unijnych internetowych znaków zaufania**, w szczególności dla stron sprzedawców detalicznych.

2.1.4. Wzmocnienie jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych

Dzisiejsze rynki telekomunikacji w Europie są podzielone według państw członkowskich. Systemy wydawania numerów i licencji oraz przydzielania widma są wyłącznie krajowe, nie ogólnoeuropejskie. Globalna konkurencja i internet stanowią coraz większe wyzwanie dla krajowych struktur.

Głównym priorytetem Komisji będzie **szybkie i spójne wdrożenie zmienionych ram regulacyjnych**, jak również lepsza koordynacja wykorzystania widma i, w niezbędnych przypadkach, harmonizacja warunków korzystania z poszczególnych zakresów widma, co pozwoli na osiągnięcie ekonomii skali na rynkach urządzeń i

usług. Jednolity rynek wymaga, aby podobne kwestie regulacyjne były rozstrzygane w podobny sposób, dlatego Komisja priorytetowo potraktuje opracowanie wytycznych dotyczących głównych koncepcji regulacyjnych odnoszących się do łączności elektronicznej, w szczególności do metod kalkulacji kosztów i do niedyskryminacji, a także skupi się na poszukiwaniu trwałych rozwiązań dotyczących transmisji danych i połączeń głosowych w roamingu do 2012 r.

Komisja wykorzysta także ekspertyzę nowo utworzonego Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej przy **zwalczaniu problemów uniemożliwiających przedsiębiorstwom i obywatelom Europy pełne wykorzystanie** transgranicznych usług łączności elektronicznej. Przykładowo, lepsza harmonizacja krajowych systemów numeracji na podstawie obecnych ram prawnych mogłaby pomóc producentom i sprzedawcom w Europie poprzez umożliwienie sprzedaży, usług posprzedażnych i obsługi klienta przez jeden numer europejski; dodatkowo lepsze funkcjonowanie numerów użyteczności społecznej (np. numer 116 stosowany jako numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci) byłoby korzystne dla obywateli. Podobnie lepsza porównywalność cen dla użytkowników i konsumentów (np. w ramach analiz porównawczych) będzie sprzyjać konkurencji i zwiększeniu ochrony konsumentów.

Na podstawie między innymi praktycznych uwag zainteresowanych stron Komisja oceni również **społeczno-ekonomiczne koszty fragmentacji europejskich rynków telekomunikacji**, określi korzyści płynące ze zintegrowanego rynku i zaproponuje odpowiednie kroki mające zmniejszyć te koszty.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- Zaproponowanie środków pozwalających na lepszą harmonizację **zasobów numeracyjnych w świadczeniu usług dla przedsiębiorców w Europie do 2011r;**
- Na podstawie **programu europejskiej polityki w zakresie widma radiowego**¹⁷ koordynacja warunków technicznych i prawnych dotyczących wykorzystania widma oraz, w stosownych przypadkach, harmonizacja warunków korzystania z poszczególnych zakresów widma, co pozwoli na osiągnięcie ekonomii skali na rynkach urządzeń i umożliwi konsumentom korzystanie z tych samych urządzeń i usług w całej UE;
- Przeprowadzenie do 2011 r. analizy **kosztów fragmentacji europejskich rynków telekomunikacji** w celu podjęcia dalszych środków mających wzmocnić korzyści płynące z jednolitego rynku.

2.2. Interoperacyjność i normy

Stworzenie prawdziwie cyfrowego społeczeństwa wymaga skutecznej interoperacyjności produktów i usług informatycznych.

Internet jest najlepszym przykładem możliwości **interoperacyjności** technicznej. Jego otwarta architektura umożliwiła miliardom osób na całym świecie korzystanie z

¹⁷

Zob. główne działanie 8.

interoperacyjnych urządzeń i aplikacji. Jednak aby w pełni skorzystać z TIK, należy jeszcze bardziej zwiększyć interoperacyjność urządzeń, aplikacji, baz danych, usług i sieci.

2.2.1. *Poprawa ustalania norm w dziedzinie TIK*

Europejskie ramy prawne w zakresie ustalania norm powinny zostać dostosowane do szybko zmieniających się rynków technologicznych, jako że **normy** są niezbędne dla interoperacyjności. Komisja będzie kontynuować **przegląd europejskiej polityki normalizacyjnej** poprzez podjęcie działań przewidzianych w białej księdze „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE”¹⁸ oraz przeprowadzenie powiązanych konsultacji społecznych. Biorąc pod uwagę coraz częstsze zastosowanie i coraz większe znaczenie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja światowe, ważnym celem jest umożliwienie zastosowania ich w prawodawstwie i zamówieniach publicznych.

Ponadto wytyczne dotyczące przejrzystych zasad ujawniania ex-ante danych dotyczących **praw własności intelektualnej i warunków licencjonowania** niezbędnych w kontekście ustalania norm, które powinny zostać zawarte w szczególności w planowanej reformie unijnej polityki normalizacyjnej oraz w uaktualnionych przepisach antymonopolowych dotyczących horyzontalnych porozumień kooperacyjnych, mogą przyczynić się do obniżenia wymagań w zakresie opłat licencyjnych za stosowanie norm, a w rezultacie do obniżenia kosztów wejścia na rynek.

2.2.2. *Promowanie lepszego wykorzystania norm*

Organy publiczne powinny jak najlepiej korzystać z szerokiego zakresu **stosownych norm** przy zakupie sprzętu, oprogramowania i usług informatycznych, np. poprzez wybór norm, które mogą być stosowane przez wszystkich zainteresowanych dostawców, tym samym umożliwiając większą konkurencję i obniżając ryzyko polegające na ograniczaniu się do jednego dostawcy.

2.2.3. *Zwiększenie interoperacyjności poprzez koordynację*

Głównym krokiem w kierunku promowania interoperacyjności między administracjami publicznymi będzie przyjęcie przez Komisję ambitnej **europejskiej strategii interoperacyjności i europejskich ram interoperacyjności**, które zostaną opracowane w ramach programu ISA (programu dotyczącego rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych¹⁹).

Jako że nie wszystkie rozpowszechnione technologie są oparte na normach, korzyści z interoperacyjności mogą zostać utracone. Komisja dokona analizy możliwości wprowadzenia **środków, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników**

¹⁸ Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód. COM(2009) 324.

¹⁹ Rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych (ISA), Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20. ISA zastępuje program IDABC (interoperatywne świadczenie ogółouropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli, Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25).

rynku do licencjonowania informacji dotyczących interoperacyjności, jednocześnie promując innowacyjność i konkurencyjność.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 5:** W ramach przeglądu unijnej polityki normalizacji zaproponowanie środków prawnych dotyczących interoperacyjności TIK w 2010 r. w celu zreformowania **przepisów dotyczących stosowania norm TIK w Europie**, aby umożliwić stosowanie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja;
- Inne działania:
 - Promowanie stosownych przepisów dotyczących praw własności intelektualnej i warunków licencjonowania niezbędnych w kontekście ustalania norm, w tym w zakresie **ujawniania danych ex-ante**, w szczególności w postaci wytycznych, do 2011 r.;
 - Wydanie w 2011 r. komunikatu zawierającego **wytyczne** w zakresie powiązania pomiędzy normami TIK a zamówieniami publicznymi, aby umożliwić organom publicznym **stosowanie norm w celu promowania efektywności i ograniczania korzystania z usług tylko jednego dostawcy**;
 - Promowanie interoperacyjności poprzez przyjęcie w 2010 r. **europejskiej strategii interoperacyjności i europejskich ram interoperacyjności**;
 - Analiza możliwości wprowadzenia **środków**, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników rynku do licencjonowania **informacji dotyczących interoperacyjności** oraz sporządzenie sprawozdania do 2012 r.

Państwa członkowskie powinny:

- Stosować **europejskie ramy interoperacyjności** na poziomie krajowym najpóźniej w 2013 r.;
- Zrealizować **zobowiązania dotyczące interoperacyjności i norm** zawarte w deklaracjach z Malmö i Grenady najpóźniej w 2013 r.

2.3. Zaufanie i bezpieczeństwo

Europejczycy nie będą korzystać z technologii, którym nie ufają. Epoka cyfrowa to nie „wielki brat” ani „cybernetyczny dziki zachód”.

Użytkownicy muszą być bezpieczni podczas korzystania z internetu. Analogicznie do przestępstw fizycznych, nie możemy tolerować cyberprzestępczości. Ponadto bez w pełni wiarygodnych nowych technologii nie mogłyby zaistnieć niektóre z najbardziej innowacyjnych i zaawansowanych usług internetowych – takich jak bankowość elektroniczna czy e-zdrowie. Do tej pory internet był stosunkowo bezpieczny, odporny i stabilny, ale sieci i komputery użytkowników końcowych pozostają narażone na szereg coraz bardziej zróżnicowanych zagrożeń. W ostatnich latach spam rozwinął się do tego stopnia, że znacznie spowalnia przesyłanie

wiadomości elektronicznych. Szacuje się, że między 80 a 98 % wszystkich wysyłanych wiadomości to wiadomości typu spam²⁰. W ten sposób rozprzestrzenia się wiele wirusów i złośliwego oprogramowania. Coraz częściej występują przypadki kradzieży tożsamości i oszustw internetowych. Ataki stają się coraz bardziej wyrafinowane (trojany, botnety itp.). Często motywacją jest finansowa. Czasami ataki następują z przyczyn politycznych, jak np. niedawne ataki w Estonii, na Litwie i w Gruzji.

Przeciwdziałanie tym zagrożeniom i wzmacnianie bezpieczeństwa w społeczeństwie cyfrowym to wspólna odpowiedzialność osób prywatnych i organów publicznych, na szczeblu lokalnym i globalnym. W celu zwalczania wykorzystywania seksualnego i rozpowszechniania materiałów związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci w internecie, na szczeblu krajowym i unijnym ustanowić można platformy ostrzegania, jak również stosować środki zezwalające na usuwanie szkodliwych treści i zapobieganie ich wyświetlaniu. Niezbędne jest również prowadzenie działań edukacyjnych i kampanii informacyjnych dla ogółu społeczeństwa. Za pośrednictwem m.in. programu „Bezpieczny Internet” UE i państwa członkowskie mogą dostarczać dzieciom i ich rodzinom informacje i materiały edukacyjne na temat bezpieczeństwa w internecie, jak również badać wpływ technologii cyfrowych na dzieci. Należy również zachęcić przedstawicieli przemysłu do opracowania i wdrożenia systemów samoregulacji, w szczególności w odniesieniu do ochrony nieletnich korzystających z ich usług.

Prawo do prywatności i ochrony danych osobowych należą do zasadniczych praw w UE. Muszą one być skutecznie egzekwowane, również w internecie, przy użyciu szeregu środków, od szerokiego zastosowania zasady poszanowania prywatności od samego początku²¹ w stosownych technologiach TIK, po zastosowanie w stosownych przypadkach zniechęcających sankcji. Zmienione ramy UE dotyczące komunikacji elektronicznej precyzują obowiązki operatorów sieci i dostawców usług, w tym ich obowiązek powiadamiania o naruszeniach ochrony danych osobowych. Zapoczątkowany niedawno przegląd ogólnych ram ochrony danych obejmie ewentualne rozszerzenie obowiązku powiadamiania o naruszeniach bezpieczeństwa danych. Wdrażanie zakazu rozsyłania spamu zostanie wzmocnione dzięki wykorzystaniu sieci współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów.

Skuteczne i szybkie wdrożenie planu działania UE w zakresie ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej²² oraz programu sztokholmskiego²³ pozwoli na podjęcie szeregu środków w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji oraz walki z cyberprzestępczością. Przykładowo, należy ustanowić w Europie dobrze funkcjonującą i szerszą sieć zespołów ds. reagowania kryzysowego w dziedzinie informatycznej (Computer Emergency Response Teams - CERT), obejmującą instytucje europejskie, która byłaby w stanie reagować w czasie rzeczywistym. Niezbędna jest współpraca pomiędzy CERT i organami ścigania. Należy również stworzyć system punktów kontaktowych w celu zwalczania cyberprzestępczości i

²⁰ Zob. np. [Badanie dotyczące spamu z 2009 r. przeprowadzone przez Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji](#) (styczeń 2010 r.).

²¹ Zasada ta oznacza, że prywatność i ochrona danych są uwzględniane w całym cyklu życia technologii, od etapu wczesnego etapu projektu po ich rozpowszechnienie, zastosowanie i ostateczne usunięcie.

²² COM(2009) 149.

²³ COM(2010) 171.

umożliwienia podejmowania odpowiednich reakcji w sytuacjach kryzysowych, takich jak ataki cybernetyczne. Europie potrzeba również strategii dotyczącej zarządzania tożsamością, w szczególności w odniesieniu do bezpiecznych i skutecznych usług e-administracji²⁴.

Aby skutecznie walczyć z zagrożeniami w zakresie bezpieczeństwa oraz łagodzić ich skutki, należy zorganizować współpracę stosownych podmiotów na szczeblu światowym. Kwestia ta może zostać uwzględniona w debacie na temat zarządzania internetem. Na szczeblu operacyjnym należy podjąć międzynarodowe ukierunkowane działania dotyczące bezpieczeństwa informacji, a także podjąć wspólne działania w zakresie walki z przestępczością komputerową, przy wsparciu odnowionej Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA).

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 6:** Przedstawienie w 2010 r. środków ukierunkowanych na **prowadzenie na wysokim szczeblu udoskonalonej polityki w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji**, w tym inicjatyw ustawodawczych, takich jak np. unowocześnienie Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), a także przedstawienie środków umożliwiających szybsze reagowanie na wypadek ataków cybernetycznych, w tym CERT dla instytucji UE;
- **Główne działanie 7:** Przedstawienie do 2010 r. środków, w tym inicjatyw ustawodawczych, ukierunkowanych na **zwalczanie ataków cybernetycznych na systemy informatyczne** oraz powiązanych przepisów dotyczących jurysdykcji w cyberprzestrzeni na szczeblu europejskim i międzynarodowym (do 2013 r.).
- **Inne działania:**
 - Ustanowienie do 2012 r. europejskiej platformy walki z cyberprzestępczością;
 - Do 2011 r. analiza możliwości ustanowienia **europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością**;
 - Współpraca z zainteresowanymi stronami z całego świata przede wszystkim w celu wzmocnienia globalnego zarządzania ryzykiem w sferze cyfrowej i fizycznej oraz prowadzenie międzynarodowych ukierunkowanych działań związanych z walką z przestępczością komputerową i zagrożeniami bezpieczeństwa;
 - Wsparcie ogólnounijnych działań przygotowawczych w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego od 2010 r.;
 - W ramach modernizacji unijnych ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych²⁵ w celu poprawy ich spójności i zwiększenia pewności prawnej, zbadanie możliwości rozszerzenia zakresu przepisów dotyczących powiadamiania o naruszeniu bezpieczeństwa;

²⁴

Taką strategię zaproponowano w ramach programu sztokholmskiego.

²⁵

Zob. główne działanie 4.

- Do 2011 r. wydanie wytycznych dotyczących wdrożenia nowych ram prawnych dotyczących telekomunikacji w odniesieniu do **ochrony prywatności i danych osobowych** obywateli;
- Wsparcie **punktów powiadamiania o nielegalnych treściach w internecie** (gorących linii) oraz kampanii uświadamiających dotyczących bezpieczeństwa dzieci w sieci, prowadzonych na szczeblu krajowym, oraz wzmocnienie współpracy paneuropejskiej i wymiany najlepszych praktyk w tym obszarze;
- Wspieranie wielostronnego dialogu oraz samoregulacji wśród europejskich i globalnych dostawców usług (np. portale społecznościowe, dostawcy łączności ruchomej), w szczególności w odniesieniu do korzystania nieletnich z ich usług.

Państwa członkowskie powinny:

- Do 2012 r. ustanowić **dobrze działającą sieć CERT na szczeblu krajowym**, obejmującą całą Europę;
- We współpracy z Komisją **przeprowadzać symulacje ataku na dużą skalę** i testować strategie łagodzenia skutków ataku od 2010 r.;
- W pełni wdrożyć **numery interwencyjne służące do powiadamiania o obraźliwych lub szkodliwych treściach internetowych**, organizować kampanie uświadamiające dotyczące bezpieczeństwa dzieci w internecie, oferować szkołom kursy bezpiecznego korzystania z internetu oraz zachęcać dostawców usług internetowych do wdrażania środków w zakresie samoregulacji dotyczących bezpieczeństwa dzieci w internecie do 2013 r.;
- Począwszy od 2010 r., a przed końcem 2012 r., stworzyć **krajowe platformy ostrzegania lub dostosować je** do platformy ostrzegania o cyberprzestępczości prowadzonej przez Europol.

2.4. Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu

Bardzo szybki internet jest niezbędny dla zapewnienia wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i dobrobytu oraz zapewnienia obywatelom dostępu do pożądaných przez nich treści i usług.

Gospodarka przyszłości będzie gospodarką opartą na sieci i na wiedzy, w której centrum znajdować się będzie internet. Dlatego w Europie potrzebny jest szeroko dostępny i konkurencyjny cenowo szybki i bardzo szybki dostęp do internetu. W strategii Europa 2020 podkreślono znaczenie upowszechnienia internetu szerokopasmowego dla promowania włączenia społecznego i konkurencyjności w UE. Potwierdzono w niej cel polegający na zapewnieniu wszystkim Europejczykom dostępu do szerokopasmowego internetu do 2013 r. Ważnym celem strategii jest zapewnienie, aby do 2020 r. (i) wszyscy Europejczycy mieli dostęp do wielo- szybszego internetu, o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s i (ii) przynajmniej połowa europejskich gospodarstw domowych miała dostęp do połączeń o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s.

W celu osiągnięcia tych ambitnych celów należy opracować kompleksową politykę opartą o szereg technologii, która będzie się skupiać na dwóch równoważnych

celach: na zagwarantowaniu powszechnego dostępu szerokopasmowego (stacjonarnego i bezprzewodowego) o szybkości stopniowo wzrastającej do 30 Mb/s i większej oraz na wspieraniu stopniowego upowszechniania sieci dostępu nowej generacji na znacznej części terytorium UE, które umożliwią korzystanie z bardzo szybkich połączeń o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s.

2.4.1. Zagwarantowanie powszechnego dostępu szerokopasmowego o coraz większej szybkości

Bez silnej interwencji publicznej istnieje ryzyko, że sytuacja nie zostanie rozwiązana w najlepszy możliwy sposób: dostęp do szybkich sieci szerokopasmowych możliwy będzie wyłącznie w kilku gęsto zaludnionych obszarach, a koszty wejścia na rynek oraz ceny będą wysokie. Korzyści dla gospodarki i społeczeństwa płynące z takich sieci uzasadniają wprowadzenie przepisów gwarantujących powszechny dostęp szerokopasmowy o coraz większej szybkości.

W tym celu Komisja zamierza przyjąć komunikat opisujący wspólne ramy, w których należy rozwijać politykę UE oraz polityki krajowe w celu osiągnięcia celów strategii Europa 2020. Prowadzona polityka powinna przede wszystkim doprowadzić do obniżenia kosztów wprowadzania dostępu szerokopasmowego na całym terytorium UE, zapewniając stosowne planowanie i koordynację i ograniczając obciążenia administracyjne. Właściwe organy powinny na przykład zagwarantować, aby w ramach publicznych i prywatnych prac z zakresu inżynierii lądowej systematycznie umożliwiano rozwój sieci szerokopasmowych i okablowania wewnątrz budynków, nabywając w tym celu prawa drogi, czy też opracowując mapy istniejącej infrastruktury pasywnej, która mogłaby zostać okablowana.

Bezprzewodowy szerokopasmowy internet (naziemny i satelitarny) może odegrać kluczową rolę w zapewnieniu dostępu na wszystkich obszarach, w tym w regionach wiejskich i bardziej oddalonych. Głównym problemem związanym z rozwojem bezprzewodowych sieci szerokopasmowych jest obecnie dostęp do widma radiowego. Użytkownicy mobilnego internetu już teraz odczuwają ograniczenia przesyłowe sieci wynikające z nieefektywnego wykorzystania widma radiowego. Sytuacja ta jest frustrująca dla użytkowników, a ponadto ogranicza innowacyjność na rynkach nowych technologii, co ma wpływ na działalność o rocznej wartości 250 mld EUR²⁶. Perspektywiczna europejska polityka dotycząca widma powinna promować efektywne zarządzanie widmem, przy jednoczesnym uwzględnieniu nadawania, poprzez wprowadzenie obowiązku stosowania niektórych częstotliwości zwolnionych w ramach dywidendy cyfrowej dla bezprzewodowego internetu szerokopasmowego od określonej daty, poprzez zapewnienie dodatkowej elastyczności (również dzięki umożliwieniu handlu częstotliwościami) oraz poprzez wspieranie konkurencyjności i innowacyjności.

Ponadto należy wykorzystać instrumenty finansowania państw członkowskich, UE i EBI dla ukierunkowanych inwestycji w internet szerokopasmowy na obszarach, na

²⁶

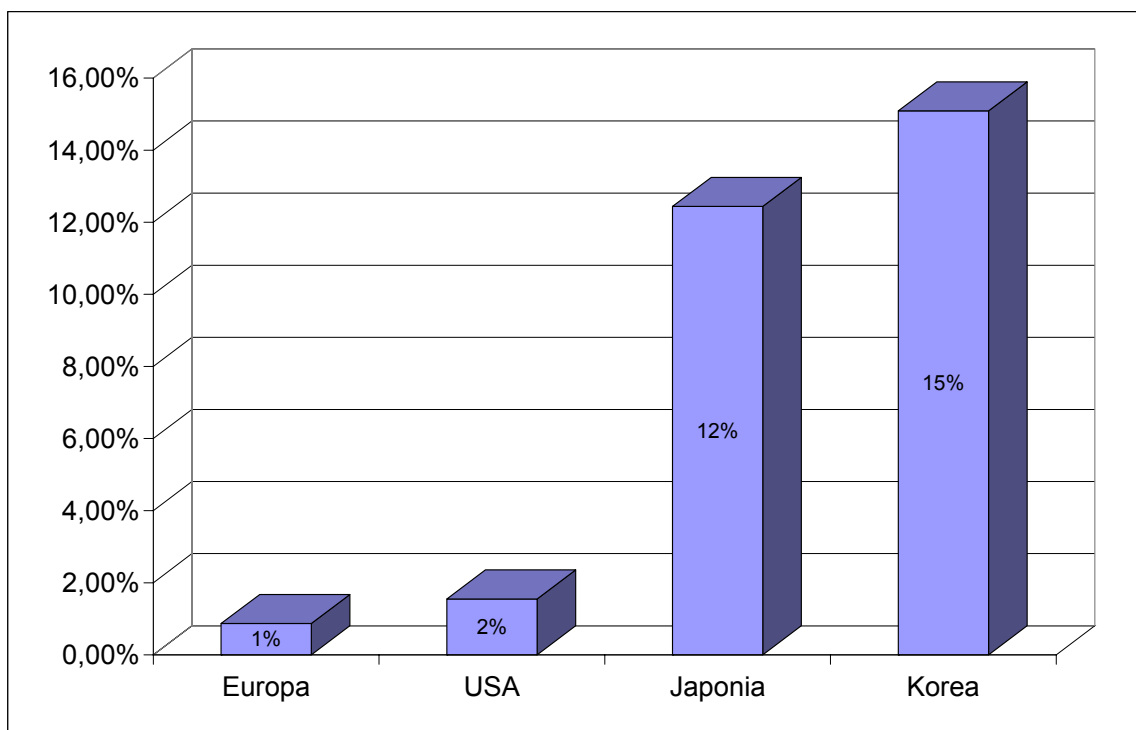
Zob. *Conditions and options in introducing secondary trading of radio spectrum in the European Community*, (Analiza warunków i możliwości wprowadzenia wtórnej odsprzedaży praw do częstotliwości widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej) Komisja Europejska 2004.

których nie istnieje obecnie komercyjne uzasadnienie dla inwestycji, w związku z czym ich przetrwanie jest uzależnione od takiej interwencji.

2.4.2. *Wsparcie upowszechnienia sieci dostępu nowej generacji*

Obecnie dostęp do internetu w Europie to głównie dostęp szerokopasmowy pierwszej generacji, czyli poprzez miedzianą sieć telefoniczną i sieć telewizji kablowej. Jednakże obywatele i przedsiębiorstwa na całym świecie coraz częściej chcą mieć dostęp do szybszych sieci nowej generacji. W tym zakresie Europa pozostaje w tyle za głównymi partnerami światowymi. Wyraźnym wskaźnikiem tego faktu jest poziom penetracji sieci światłowodowych w gospodarstwach domowych – bardzo niski dla Europy, daleko poniżej niektórych wiodących państw grupy G20 (zob. rys. 4).

Rys. 4: Poziom penetracji sieci światłowodowych w gospodarstwach domowych w lipcu 2009 r.

Źródło: Point Topic

W celu wsparcia upowszechnienia sieci dostępu nowej generacji oraz zachęcania do inwestycji rynkowych w otwarte i konkurencyjne sieci Komisja przyjmie zalecenie w sprawie sieci dostępu nowej generacji w oparciu o następujące zasady: (i) przy ustalaniu cen dostępu uzależnionych od kosztów należy odpowiednio uwzględnić ryzyko inwestycyjne, (ii) krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość stosowania w każdym przypadku najbardziej odpowiednich środków zaradczych w zakresie dostępu, co zezwoli na rozsądne tempo inwestycji alternatywnych operatorów, uwzględniając jednocześnie poziom konkurencji na danym obszarze oraz (iii) należy promować mechanizmy wspólnych inwestycji i podziału ryzyka.

2.4.3. Otwarty i neutralny internet

Komisja będzie uważnie monitorować wdrażanie nowych przepisów prawnych dotyczących otwartego i neutralnego internetu, chroniących prawo użytkowników do dostępu do informacji i ich rozpowszechniania w internecie oraz zapewniających przejrzystość w odniesieniu do zarządzania przepływem danych²⁷. W pierwszej połowie 2010 r., w ramach ogólnego zobowiązania dotyczącego sprawozdawczości do końca 2010 r. oraz w świetle rozwoju sytuacji rynkowej i rozwoju technicznego, Komisja zainicjuje konsultację społeczną mającą ustalić, czy wymagane jest opracowanie dodatkowych wytycznych w celu osiągnięcia podstawowych celów w zakresie wolności wypowiedzi, przejrzystości, konieczności inwestycji w wydajne i otwarte sieci, sprawiedliwej konkurencji i otwartości na innowacyjne modele biznesowe.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 8:** Przyjęcie w 2010 r. komunikatu na temat dostępu szerokopasmowego przedstawiającego wspólne ramy działań w UE i państwach członkowskich w celu osiągnięcia celów strategii Europa 2020 związanych z dostępem szerokopasmowym, w tym:
 - Wzmocnienie i racjonalizacja **finansowania szybkiego dostępu szerokopasmowego** poprzez instrumenty UE (np. EFRR, ERDP, EFRROW, TEN, CIP) do 2014 r. oraz analiza sposobów przyciągnięcia kapitału na inwestycje w łącza szerokopasmowe poprzez **wsparcie jakości kredytowej** (przy poparciu EBI i z wykorzystaniem funduszy UE);
 - Zaproponowanie w 2010 r. ambitnego **programu europejskiej polityki w zakresie widma**, zatwierdzonego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady, który pomoże w stworzeniu skoordynowanej i strategicznej polityki w zakresie widma na szczeblu UE, tak aby zwiększyć skuteczność zarządzania widmem radiowym i zapewnić jak największe korzyści dla konsumentów i przemysłu;
 - Wydanie w 2010 r. zalecenia mającego zachęcić do **inwestycji w konkurencyjne sieci dostępu nowej generacji** poprzez jasne i skuteczne środki regulacyjne.

Państwa członkowskie powinny:

- Do 2012 r. opracować i zapewnić operacyjność **krajowych planów dotyczących dostępu szerokopasmowego**, gwarantujących osiągnięcie **celów związanych z dostępem, szybkością i rozpowszechnieniem** określonych w strategii Europa 2020, z wykorzystaniem finansowania publicznego zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi konkurencji i pomocy państwa²⁸; Komisja będzie składać coroczne sprawozdania z postępów w ramach zarządzania agendą cyfrową;

²⁷ Art. 8 ust. 4 lit. g) dyrektywy w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej. Art. 20 ust. 1 lit. b) i art. 21 ust. 3 lit. c) i d) dyrektywy o usłudze powszechnej.

²⁸ Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych, Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s.7.

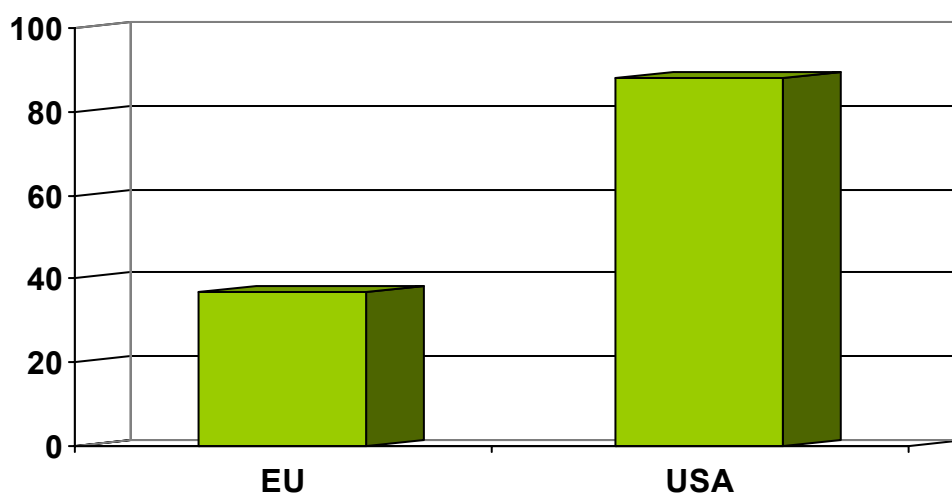
- Podjąć środki, z uwzględnieniem przepisów prawnych, mające **ułatwić inwestycje w internet szerokopasmowy**, np. zapewnienie systematycznego uczestnictwa potencjalnych inwestorów w pracach z zakresu inżynierii lądowej, nabywanie praw drogi, opracowanie map istniejącej infrastruktury pasywnej, która mogłaby zostać okablowana, modernizacja okablowania wewnątrz budynków;
- W pełni wykorzystać fundusze strukturalne i fundusze przeznaczone na rozwój **obszarów wiejskich**, w ramach których przewidziano środki na inwestycje w infrastrukturę i usługi TIK;
- Wdrożyć **program europejskiej polityki w zakresie widma**, aby zapewnić skoordynowane przydzielanie widma i osiągnąć cel polegający na zapewnieniu do 2020 r. 100 % dostępu do internetu o przepustowości 30 Mb/s, oraz wdrożyć **zalecenie w sprawie sieci dostępu nowej generacji**.

2.5. Badania i innowacje

Europa musi więcej inwestować w badania i rozwój oraz sprawić, by nasze najlepsze pomysły trafiły na rynek.

Europa wciąż niewystarczająco inwestuje w badania i rozwój związane z TIK. W porównaniu z głównymi partnerami handlowymi, takimi jak USA, inwestycje w badania i rozwój w dziedzinie TIK w Europie stanowią nie tylko znacznie mniejszy odsetek całkowitych nakładów na badania i rozwój (17 % w porównaniu do 29 %, lecz również w wartościach bezwzględnych stanowią około 40 % wydatków USA na te cele (**rys. 5** – 37 mld EUR w porównaniu z 88 mld EUR w 2007 r.).

Rys. 5: Całkowite wydatki na badania i rozwój związane z TIK w mld EUR (2007 r.)

Źródło: Eurostat i IPTS-JRC

Zważywszy, że TIK mają znaczący udział w całkowitej wartości dodanej najsilniejszych gałęzi przemysłu europejskiego, takich jak przemysł motoryzacyjny (25 %), produkcja sprzętu AGD (41 %) i aparatury medycznej (33 %), brak

inwestycji w badania i rozwój związane z TIK jest zagrożeniem dla całego europejskiego przemysłu wytwórczego i sektora usługowego.

Luka inwestycyjna jest związana z trzema głównymi problemami:

- Niskie i rozproszone nakłady publiczne na badania i rozwój; np. sektor publiczny w UE wydaje mniej niż 5,5 mld EUR rocznie na badania i rozwój w dziedzinie z TIK, znacznie mniej niż konkurencyjne gospodarki.
- Fragmentacja rynku i rozproszenie środków finansowych dostępnych dla innowatorów są czynnikami ograniczającymi wzrost i rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw TIK, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw.
- Tempo wdrażania innowacji opartych na TIK, zwłaszcza w sferze publicznej, jest w Europie powolne. Podczas gdy wyzwania społeczne są główną siłą napędową innowacji, w ramach zamówień publicznych w Europie w niewielkim stopniu wykorzystuje się innowacje oraz badania i rozwój, które mogą poprawić jakość i funkcjonowanie służb użyteczności publicznej.

2.5.1. Zwiększenie wysiłków i efektywności

W 2010 r. Komisja przedstawi kompleksową strategię w dziedzinie badań i innowacji pod nazwą „Unia innowacji”, która jest sztandarowym projektem wdrażającym strategię Europa 2020²⁹. W oparciu o europejską strategię mającą na celu ustanowienie wiodącej roli sektora TIK³⁰, Europa musi zwiększyć, ukierunkować oraz połączyć swoje inwestycje, aby zachować w tej dziedzinie konkurencyjność, oraz musi nadal inwestować w badania wysokiego ryzyka, w tym w interdyscyplinarne badania podstawowe.

Europa powinna również dążyć do osiągnięcia przewagi pod względem innowacji w kluczowych obszarach poprzez wzmocnienie infrastruktur elektronicznych³¹ i poprzez ukierunkowany rozwój klastrów innowacyjnych działających w kluczowych dziedzinach. Należy rozwijać unijną strategię dotyczącą wykorzystywania chmur obliczeniowych, szczególnie do celów administracji i nauki³².

2.5.2. Stymulowanie innowacji w obszarze TIK poprzez wykorzystanie jednolitego rynku

Wydatki sektora publicznego w Europie powinny być wykorzystywane do pobudzania innowacji w celu zwiększenia efektywności i jakości usług publicznych. Europejskie władze publiczne muszą połączyć siły w celu dostosowania regulacji, certyfikacji, zamówień i normalizacji na rzecz innowacji. Partnerstwa publiczno-prywatne i fora zainteresowanych stron są potrzebne, aby ułożyć wspólne plany rozwoju technologii, od prowadzenia badań do ich wprowadzania na rynek, z myślą o wykorzystaniu innowacji w celu zaspokajania potrzeb społecznych. Działalność

²⁹ Por. Sprawozdanie z 2009 r. w sprawie badań i rozwoju w dziedzinie TIK w UE.

³⁰ Strategia na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych w Europie: Podnoszenie poprzeczki, COM(2009) 116.

³¹ GÉANT – sieć łączności elektronicznej o dużej przepustowości oraz infrastruktura sieciowa EGI.

³² Strategia powinna uwzględniać aspekty ekonomiczne, prawne i instytucjonalne.

związana z transferem wiedzy powinna być efektywnie zarządzana³³ i wspierana przez odpowiednie instrumenty finansowe³⁴ a wyniki badań finansowanych ze środków publicznych powinny być szeroko rozpowszechniane za pośrednictwem otwartego dostępu do publikacji danych naukowych i referatów³⁵.

2.5.3. Inicjatywy przemysłu na rzecz otwartych innowacji

TIK stymulują tworzenie wartości i wzrost gospodarczy. Oznacza to, że przemysł w coraz większym stopniu potrzebuje otwartych i interoperacyjnych rozwiązań w celu wykorzystywania TIK we wszystkich sektorach. Inicjatywy przemysłu mające na celu tworzenie **standardów i otwartych platform dla nowych produktów i usług** będą wspierane w ramach programów finansowanych przez UE. Komisja będzie wzmocniać działania zbliżające zainteresowane strony w ramach wspólnych programów badawczych w dziedzinach takich jak „Internet przyszłości” obejmujący „Internet fizycznych przedmiotów” i w zakresie kluczowych technologii w TIK.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 9: Pobudzenie inwestycji prywatnych** poprzez strategiczne wykorzystanie zamówień przedkomercyjnych³⁶ i partnerstw publiczno-prywatnych³⁷, za pomocą funduszy strukturalnych na badania i innowacje oraz utrzymując tempo 20 % rocznego wzrostu budżetu TIK na badania i rozwój przynajmniej na czas trwania 7PR.

- Inne działania:

Wzmocnienie **koordynacji i łączenia zasobów** między państwami członkowskimi oraz przemysłem³⁸, i położenie większego nacisku na zorientowane na popyt oraz użytkowników partnerstwa w unijnym finansowaniu badań naukowych i innowacji w zakresie TIK;

- Począwszy od 2011 r. zaproponowanie sposobów **łatwego i szybkiego** dostępu do środków UE na badania w zakresie TIK, co uczyni je bardziej atrakcyjnymi szczególnie dla MŚP i młodych naukowców, i co umożliwi ich szersze

³³ „Zalecenie Komisji w sprawie zarządzania własnością intelektualną w działaniach związanych z przekazywaniem wiedzy i kodeksu postępowania dla uniwersytetów i innych publicznych instytucji badawczych”, [C\(2008\) 1329](#).

³⁴ Na przykład gwarancje inwestycyjne z Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i inne instrumenty EBI.

³⁵ W tym celu Komisja będzie odpowiednio rozszerzać obecne wymogi otwartego dostępu do publikacji, jak określono w decyzji Komisji C (2008) 4408 (więcej informacji na temat tego projektu pilotażowego znajduje się na stronie <http://ec.europa.eu/research/science-society/index.cfm?fuseaction=public.topic&id=1680>).

³⁶ W latach 2011-13 Komisja będzie współfinansować pięć nowych działań w zakresie zamówień przedkomercyjnych z udziałem państw członkowskich.

³⁷ Na przykład w latach 2011-13 Komisja będzie wspierać sześć partnerstw publiczno-prywatnych w dziedzinie TIK w ramach 7PR na łączną sumę finansowania w wysokości 1 mld EUR i przy wykorzystaniu około 2 mld EUR z funduszy prywatnych.

³⁸ Na podstawie doświadczeń wspólnie koordynowanego programu AAL oraz ERANET+ in Photonics zostaną zaproponowane nowe działania na lata 2011-12 w obszarach takich jak e-zdrowie oraz inteligentne oświetlenie.

wdrożenie w ramach zmiany programu ramowego UE w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego³⁹;

- Zapewnienie wystarczającego wsparcia finansowego dla wspólnych infrastruktur badawczych i klastrów innowacyjnych TIK, dalszego rozwoju infrastruktur elektronicznych oraz opracowania strategii UE dotyczącej wykorzystywania chmur obliczeniowych, szczególnie do celów administracji i nauki;
- Współpraca z zainteresowanymi stronami w celu **opracowania** nowej generacji aplikacji i usług w sieci, obejmujących wielojęzyczne treści i usługi, poprzez wspieranie standardów i otwartych platform w ramach programów finansowanych przez UE.

Państwa członkowskie powinny:

- Do 2020 r. **podwoić roczną kwotę wydatków publicznych** na badania i rozwój TIK z kwoty 5,5 mld EUR do 11 mld EUR (w tym programy UE), w sposób, który **pobudzi równoważny wzrost wydatków sektora prywatnego** z 35 mld EUR do 70 mld EUR.
- **Zaangażować się w projekty pilotażowe** na dużą skalę w celu testowania i opracowywania innowacyjnych i interoperacyjnych rozwiązań w obszarach interesu publicznego, które są finansowane przez program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji.

2.6. Zwiększenie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego

Era cyfrowa powinna charakteryzować się wiarą we własne siły i emancypacją; wykształcenie lub umiejętności nie powinny być przeszkodą w dostępie do tego potencjału.

Ponieważ coraz więcej codziennych zadań wykonuje się przez internet, począwszy od ubiegania się o pracę, a skończywszy na płaceniu podatków lub rezerwacji biletów, korzystanie z internetu stało się integralną częścią życia codziennego wielu Europejczyków. Jednak 150 mln Europejczyków – około 30 % – nigdy nie korzystało z internetu. Często mówią, że nie mają takiej potrzeby lub że jest to zbyt kosztowne. Grupa ta w dużej mierze składa się z osób w wieku od 65 do 74 lat, osób o niskich dochodach, bezrobotnych i gorzej wykształconych.

W wielu przypadkach niekorzystanie z internetu spowodowane jest brakiem umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i usług medialnych, nie tylko do celów zawodowych, lecz również do nauki, tworzenia, uczestnictwa oraz brakiem pewności siebie i zdolności do krytycznej oceny w korzystaniu z mediów cyfrowych. Dostępność i możliwości wykorzystania są również problemem dla niepełnosprawnych Europejczyków. Niwelowanie przepaści cyfrowej może zwiększyć szanse osób z mniej uprzywilejowanych grup społecznych na uczestnictwo w społeczeństwie cyfrowym na równych prawach (w tym na korzystanie z usług, które ich bezpośrednio dotyczą, takich jak e-kształcenie, e-

³⁹ Jednym z ważnych elementów tego procesu jest niedawny komunikat Komisji [O uproszczeniach w realizacji programów ramowych w zakresie badań naukowych, COM\(2010\) 187](#).

administracja, e-zdrowie), a przez to poprawić ich sytuację poprzez zwiększenie ich szans na rynku pracy. Umiejętność posługiwania się technologiami cyfrowymi jest więc jedną z ośmiu kluczowych kompetencji, które mają fundamentalne znaczenie dla osób funkcjonujących w społeczeństwie opartym na wiedzy⁴⁰. Ważne jest również, aby wszyscy wiedzieli, jak zapewnić sobie bezpieczeństwo w internecie.

Ponadto, TIK nie mogą skutecznie funkcjonować jako europejski sektor wzrostu i siła napędowa konkurencyjności i wydajności całej gospodarki europejskiej bez wykwalifikowanych specjalistów. Brak kwalifikacji w zakresie TIK jest przeszkodą w rozwoju gospodarki UE. Do 2015 r. Europie może zabraknąć wykwalifikowanych pracowników do obsadzenia aż 700 000 miejsc pracy w sektorze informatycznym⁴¹

2.6.1. Umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych

Trzeba kształcić Europejczyków w zakresie korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów cyfrowych oraz zachęcać młodych ludzi do szkolenia się w dziedzinie TIK. Należy zwiększyć liczbę **osób z wykształceniem w zakresie TIK i e-biznesu**, tj. umiejętności informatycznych niezbędnych dla innowacji i wzrostu gospodarczego, i poprawić jakość tego wykształcenia. Ponadto trzeba pamiętać o 30 mln kobiet w wieku 15-24 lat⁴² i konieczne zwiększyć dla nich atrakcyjność sektora TIK pod względem zawodowym, zwłaszcza w dziedzinie produkcji i projektowania technologii. Należy uświadomić wszystkim obywatelom potencjał technologii informacyjno-komunikacyjnych w odniesieniu do wszystkich rodzajów zawodów. Wymaga to utworzenia wielostronnych partnerstw, intensyfikacji kształcenia, uznania kompetencji informatycznych w kształceniu formalnym i w formalnych systemach szkoleń, a także podnoszenia poziomu wiedzy oraz skutecznego szkolenia i certyfikacji w zakresie TIK poza formalnymi systemami edukacji, obejmujących korzystanie z narzędzi internetowych i mediów cyfrowych do celów przekwalifikowywania się i ciągłego rozwoju zawodowego⁴³. W oparciu o doświadczenia zdobyte podczas pierwszego „Europejskiego tygodnia e-umiejętności” (1-5 marca 2010 r.)⁴⁴, Komisja będzie wspierać w 2010 r. i w kolejnych latach krajowe i europejskie działania na rzecz rozpowszechniania wiedzy w celu promowania edukacji, pracy i kariery zawodowej w dziedzinie TIK wśród młodzieży, jak również na rzecz wspierania umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych przez obywateli i szkolenia w zakresie TIK dla pracowników oraz stosowania najlepszych praktyk.

⁴⁰ Por. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie.

⁴¹ *eSkills Monitor study. Monitoring e-skills supply and demand in Europe [Monitorowanie podaży i popytu w zakresie e-umiejętności w Europie]*, Komisja Europejska 2009, zob. <http://www.eskills-monitor.eu/>. W zależności od scenariuszy gospodarczych, niedobory związane z brakiem e-umiejętności mogą osiągnąć poziom między 384 000 a 700 000 miejsc pracy.

⁴² Dane Eurostatu z 2008 r.

⁴³ Dalsze propozycje w tym zakresie zostaną przedstawione w ramach najbliższego szandarowego projektu strategii Europa 2020 „Unia innowacji”.

⁴⁴ Zob. <http://eskills-week.ec.europa.eu/web/guest>

2.6.2. Usługi cyfrowe sprzyjające włączeniu społecznemu

Korzyści ze społeczeństwa cyfrowego powinny być dostępne dla wszystkich. Komisja przeanalizuje, w kontekście swoich niedawnych konsultacji społecznych⁴⁵, jak najlepiej zaspokoić zapotrzebowanie na podstawowe usługi telekomunikacyjne na dzisiejszych konkurencyjnych rynkach, jaką rolę może odgrywać usługa powszechna w procesie realizacji celu, jakim jest szerokopasmowy dostęp do internetu dla wszystkich, i w jaki sposób powinna być finansowana usługa powszechna. Jeśli będzie to konieczne, Komisja przedstawi propozycje w odniesieniu do dyrektywy o usłudze powszechnej⁴⁶ do końca 2010 r.

Istnieje również potrzeba wspólnych działań, aby zagwarantować pełny dostęp do nowych elektronicznych treści dla osób niepełnosprawnych. W szczególności publiczne strony internetowe i usługi internetowe w UE, które są ważne dla pełnego uczestnictwa w życiu publicznym, powinny zostać dostosowane do międzynarodowych standardów dostępności stron internetowych⁴⁷. Ponadto Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych zawiera zobowiązania dotyczące dostępności⁴⁸.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 10:** Zaproponowanie priorytetowego potraktowania **umiejętności i kompetencji w zakresie wykorzystywania technologii cyfrowych** w rozporządzeniu w sprawie **Europejskiego Funduszu Społecznego (2014-2020)**;
- **Główne działanie 11:** Do 2012 r. opracowanie narzędzi do **identyfikacji i uznawania kompetencji specjalistów i użytkowników TIK**, powiązanych z europejskimi ramami kwalifikacji⁴⁹ oraz EUROPASS⁵⁰, i opracowanie europejskich ram w zakresie zawodów związanych z TIK w celu zwiększenia kompetencji i mobilności specjalistów w dziedzinie TIK w Europie.
- Inne działania:
 - **Ustanowienie** umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych jako **priorytetu dla „Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”**, który zostanie uruchomiony w 2010 r.⁵¹, w tym utworzenie wielostronnych **rad sektorowych na rzecz umiejętności i zatrudnienia w zakresie TIK**, w celu zajęcia się kwestiami zapotrzebowania i dostępności;

⁴⁵ Zob. http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommm/library/public_consult/index_en.htm.

⁴⁶ Dyrektywa 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników.

⁴⁷ W szczególności Wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych (WCAG) 2.0.

⁴⁸ Por. <http://www.un.org/disabilities/convention/conventionfull.shtml>.

⁴⁹ Por. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie.

⁵⁰ Por. Decyzja nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass).

⁵¹ Por. Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy, COM(2008) 868, e-umiejętności na XXI wiek, COM(2007) 496 oraz najbliższą sztafardową strategię Europa 2020.

- Wspieranie **większego zatrudnienia w sektorze TIK młodych kobiet i kobiet powracających do pracy** poprzez wspieranie internetowych zasobów szkoleniowych, e-kształcenia opartego na grach i kontaktów nawiązywanych na portalach społecznych;
- Opracowanie w 2011 r. narzędzia internetowego służącego do edukacji konsumentów w dziedzinie nowych technologii medialnych (obejmującej np. prawa konsumentów w internecie, handel elektroniczny, ochronę danych, umiejętności korzystania z mediów, sieci społecznych itp.) Narzędzie to zapewni dostosowane do potrzeb użytkownika informacje i materiały edukacyjne dla konsumentów, nauczycieli i innych środowisk w 27 państwach członkowskich;
- Zaproponowanie do 2013 r. wskaźników kompetencji informatycznych i umiejętności korzystania z mediów dla całej UE.
- Systematyczna ocena dostępności w przeglądach aktów prawnych podejmowanych w ramach agendy cyfrowej, dotyczących np. handlu elektronicznego, e-tożsamości i podpisu elektronicznego, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych;
- W oparciu o przegląd możliwości, przedstawienie propozycji do 2011 r., które zagwarantują, że strony internetowe instytucji publicznych (i strony internetowe zapewniające podstawowe usługi dla obywateli) będą w pełni dostępne do 2015 r.;
- Ułatwienie podpisania do 2012 r., we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, **protokołu ustaleń w sprawie dostępu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych**, zgodnie z konwencją NZ.

Państwa członkowskie powinny:

- Wprowadzić do 2011 r. długoterminowe **działania na rzecz e-umiejętności i umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych** oraz wprowadzać odpowiednie zachęty dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz mniej uprzywilejowanych grup społecznych;
- Wdrożyć do 2011 r. **przepisy dotyczące osób niepełnosprawnych** w ramach prawnych dotyczących telekomunikacji i w dyrektywie o medialnych usługach audiowizualnych;
- Uwzględnić **e-kształcenie** w głównym nurcie **polityki krajowej** na rzecz modernizacji kształcenia i szkoleń, w tym w programach nauczania, w ocenach wyników nauczania i w programach rozwoju zawodowego dla nauczycieli i instruktorów.

2.7. Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE

Inteligentne zastosowanie technologii i wykorzystanie informacji pomoże nam w sprostaniu wyzwaniom stojącym przed społeczeństwem, takim jak zmiany klimatu i starzenie się społeczeństwa.

Spółeczeństwo cyfrowe musi być postrzegane jako z którego wszyscy czipią większe korzyści. Wprowadzenie TIK staje się krytycznym elementem realizacji celów polityki, takich jak wspieranie starzejącego się społeczeństwa,

przeciwdziałanie zmianie klimatu, zmniejszanie zużycia energii, poprawa efektywności transportu i mobilności, wzmocnienie pozycji pacjentów oraz zapewnianie integracji osób niepełnosprawnych.

2.7.1. *TIK na rzecz środowiska*

UE zobowiązała się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % do 2020 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r. i do poprawy efektywności energetycznej o 20 %. Sektor TIK ma do odegrania kluczową rolę w realizacji tych zadań:

- TIK mogą potencjalnie umożliwić strukturalne przejście na mniej zasobochłonne produkty i usługi, oraz mogą zapewnić oszczędności energii w budynkach i sieciach elektroenergetycznych, jak również bardziej wydajne i mniej energochłonne inteligentne systemy transportowe.
- Sektor TIK powinien odgrywać w tej dziedzinie wiodącą rolę poprzez prowadzenie sprawozdawczości dotyczącej jego wpływu na środowisko przyjmując wspólne ramy pomiaru jako podstawę do określania celów polegających na zmniejszaniu zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych we wszystkich procesach produkcji, dystrybucji, użytkowania i unieszkodliwiania produktów TIK i świadczenia usług w zakresie TIK⁵².

Współpraca między sektorem TIK, innymi sektorami i władzami publicznymi jest niezbędna do przyspieszenia rozwoju i wprowadzenia na szeroką skalę rozwiązań opartych na TIK w zakresie inteligentnych sieci i systemów pomiaru energii, energooszczędnych budynków i inteligentnych systemów transportowych. Konieczne jest wzmocnienie pozycji osób i organizacji poprzez udostępnienie im informacji, które pomogą im w zmniejszeniu ich emisji dwutlenku węgla⁵³. Sektor TIK powinien zapewnić narzędzia do modelowania, analizy, nadzoru i wizualizacji w celu oceny sprawności energetycznej i emisji budynków, pojazdów, przedsiębiorstw, miast i regionów. Inteligentne sieci są niezbędne do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną. Umożliwią one aktywną kontrolę przesyłania i dystrybucji za pośrednictwem zaawansowanych platform komunikacyjnych i kontrolnych działających w oparciu o TIK. Aby różne sieci mogły współpracować sprawnie i bezpiecznie potrzebne będą otwarte interfejsy transmisyjno-dystrybucyjne.

Przykładowo, prawie 20 % światowego zużycia energii elektrycznej zużywane jest na oświetlenie. Około 70 % zużycia energii elektrycznej można zaoszczędzić dzięki wykorzystaniu połączenia zaawansowanej technologii znanej jako oświetlenie

⁵² Komunikat COM(2009) 111 oraz Zalecenie Komisji C(2009) 7604 w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę.

⁵³ W zakresie rozwiązywania problemów społecznych, w 2008 r. badania opinii publicznej Eurobarometru w 27 krajach UE wykazały, że dla większości obywateli zdrowe środowisko jest równie ważne dla jakości ich życia jak stan gospodarki. 64 % większość uważa, że ochrona środowiska musi mieć pierwszeństwo nad konkurencyjnością gospodarki. Jednak 42 % obywateli nadal uważa, że są niedoinformowani – zwłaszcza co do wpływu zanieczyszczenia środowiska na zdrowie. Jednocześnie 63 % zgadza się, że polityka mająca na celu ochronę środowiska stanowi motywację do innowacji.

półprzewodnikowe (*Solid State Lighting*) z inteligentnymi systemami zarządzania oświetleniem. Oświetlenie półprzewodnikowe opiera się na technologiach opracowanych przez sektor półprzewodników, który jest w Europie bardzo dobrze rozwinięty. Do osiągnięcia redukcji emisji konieczne jest podnoszenie poziomu wiedzy, szkolenia i współpraca wielu zainteresowanych stron.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- Główne działanie 12: Ocena do 2011 r. czy **sektor TIK wypełnił harmonogram przyjęcia wspólnych metodologii pomiaru** w stosunku do swojej własnej sprawności energetycznej oraz emisji gazów cieplarnianych i w razie potrzeby zaproponowanie środków prawnych;
- Inne działania:
 - Wspieranie **partnerstw między sektorem TIK oraz głównymi sektorami emitującymi** (np. budynki i budownictwo, transport i logistyka, dystrybucja energii) w celu poprawy efektywności energetycznej i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w tych sektorach do 2013 r.
 - Ocena do 2011 r. potencjalnego udziału **inteligentnych sieci w obniżeniu emisyjności** dostaw energii w Europie i określenie minimalnego zestawu funkcji służących do wspierania interoperacyjności inteligentnych sieci na poziomie europejskim do końca 2010 r.;
 - W 2011 r. opublikowanie **zielonej księgi na temat oświetlenia półprzewodnikowego** (*Solid State Lighting*) w celu przeanalizowania barier i przedstawienia propozycji politycznych; równolegle będzie ona wspierać projekty demonstracyjne wykorzystujące program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji.

Państwa członkowskie powinny:

- uzgodnić do końca 2011 r. **wspólne dodatkowe funkcje inteligentnych systemów pomiaru energii**;
- Do 2012 r. w przypadku wszystkich zamówień publicznych na instalacje oświetleniowe określać **całkowite koszty eksploatacji** (raczej niż początkowe koszty zakupu) .

2.7.2. *Stabilna opieka zdrowotna i wsparcie dla godnego i niezależnego życia oparte na TIK*⁵⁴

Stosowanie w Europie technologii umożliwiających świadczenie elektronicznych usług medycznych może poprawić jakość opieki medycznej, ograniczyć koszty leczenia i promować niezależne życie, w tym również w miejscach odległych. Podstawowym warunkiem sukcesu jest to, że technologie te gwarantują osobom fizycznym bezpieczne przechowywanie danych dotyczących stanu ich zdrowia w systemie opieki zdrowotnej dostępnym w internecie. Aby w pełni wykorzystać

⁵⁴

Działania te przyczynią się do europejskiego partnerstwa innowacji przewidzianego w strategii Europa 2020.

potencjał nowych usług e-zdrowia, UE musi usunąć bariery prawne i organizacyjne zwłaszcza w odniesieniu do interoperacyjności paneuropejskiej, oraz musi zacieśnić współpracę między państwami członkowskimi.

Inicjatywa rynków pionierskich dla Europy w zakresie e-zdrowia⁵⁵ będzie promować normalizację, badania interoperacyjności i certyfikację elektronicznych rejestrów medycznych i sprzętu. Nowe usługi telemedyczne, takie jak konsultacje medyczne w internecie, lepsza opieka w nagłych przypadkach i przenośne urządzenia umożliwiające monitorowanie stanu zdrowia osób cierpiących na chroniczne choroby oraz osób niepełnosprawnych, mogą potencjalnie dać swobodę przemieszczania się pacjentom, którzy z niej nigdy wcześniej nie korzystali.

Nowoczesne technologie w służbie osobom starszym (ang. *Ambient Assisted Living, AAL*) powodują, że TIK są w zasięgu wszystkich. Wzmocnione zostaną **wspólny program** UE i państw członkowskich poświęcony nowoczesnym technologiom w służbie osobom starszym oraz związane z nimi zaawansowane badania, jak również takie zastosowania jak zdalne monitorowanie zdrowia pacjentów oraz internetowa pomoc w zakresie usług socjalnych: tak aby obejmowały one certyfikację opiekunów (tj. aby stanowili oni interfejs między serwisami informatycznymi a osobami, które w przeciwnym razie mogłyby mieć trudności przy korzystaniu z internetu); oraz aby otworzyły one nowe drogi wprowadzania TIK w służbie najsłabszych członków społeczeństwa. Wspomniany program zagwarantuje, że społeczeństwo cyfrowe umożliwi bardziej niezależne i godne życie ludziom, którzy są niedołążni lub cierpią na przewlekłe schorzenia oraz osobom niepełnosprawnym. Dzięki zastosowaniu nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym (AAL) rozwijać się będą innowacje i rozwiązania TIK w takich kluczowych obszarach jak zapobieganie upadkom (których doświadcza ponad jedna trzecia osób w wieku powyżej 65 lat) oraz wsparcie dla osób cierpiących na demencję (która dotyka ponad 7 mln osób w UE). Jednym z celów w tej dziedzinie będzie podwojenie do 2015 r. liczby osób korzystających z udogodnień umożliwiających niezależne życie osobom starszym.

DZIAŁANIA

Komisja będzie współpracować z właściwymi organami państw członkowskich i wszystkimi zainteresowanymi stronami przy realizacji następujących działań:

- **Główne działanie 13:** Do 2015 r. podjęcie działań pilotażowych w celu umożliwienia **Europejczykom bezpiecznego dostępu przez internet** do swoich danych medycznych oraz osiągnięcie do 2020 r. powszechnego dostępu do usług telemedycznych;
- **Główne działanie 14:** Zaproponowanie do 2012 r. zalecenia określającego **minimalny wspólny zestaw danych pacjenta** w celu zapewnienia interoperacyjności rejestrów danych pacjentów, dostępnych w formie elektronicznej lub wymienianych między poszczególnymi państwami członkowskimi.⁵⁶;

⁵⁵ Por. COM(2007) 860 i SEC(2009) 1198.

⁵⁶ Zgodnie z wymogami ochrony danych.

• **Inne działania:**

- Wspieranie unijnych **norm⁵⁷**, **badania interoperacyjności i certyfikacji** systemów e-zdrowia do 2015 r. poprzez dialog z zainteresowanymi stronami;
- Wzmocnienie **wspólnego programu w zakresie nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym**, aby umożliwić ludziom starszym i osobom niepełnosprawnym niezależne życie i aktywność społeczna.

2.7.3. *Promowanie różnorodności kulturowej i kreatywnych treści*

Konwencja UNESCO dotycząca różnorodności kulturowej z 2005 r. (ratyfikowana na szczepku UE w 2006 r.) przewiduje wspieranie i ochronę różnorodności kulturowej na całym świecie i ma zastosowanie również do nowych cyfrowych środowisk. W istocie nowe media cyfrowe umożliwiają szerszą dystrybucję treści kulturalnych i kreatywnych, bo ich powielanie, które jest tańsze i szybsze, daje twórcom i dostawcom treści więcej możliwości dotarcia do nowej i większej, a nawet globalnej rzeszy odbiorców. Internet zapewnia również większy pluralizm mediów, dając zarówno dostęp do szerszego wachlarza źródeł i punktów widzenia, jak i umożliwiając poszczególnym osobom – które w innym przypadku mogłyby nie mieć takiej szansy – otwarte i pełne wyrażenie swoich poglądów.

Rozwój kina cyfrowego w Europie był wolniejszy niż przewidywano ze względu na kwestie techniczne (standardy) i ekonomiczne (model biznesowy). Niektórym kinom grozi nawet zamknięcie z powodu wysokich kosztów sprzętu cyfrowego. W związku z tym wsparcie cyfryzacji kin jest niezbędne do ochrony różnorodności kulturowej.

Fragmentacja i złożoność obecnego systemu licencjonowania utrudnia również cyfryzację dużej części nowego dziedzictwa kulturowego Europy. Należy ulepszyć system udostępniania praw autorskich i rozbudować unijną cyfrową bibliotekę publiczną – *Europeana*. Konieczne jest zwiększenie środków publicznych na finansowanie cyfryzacji na dużą skalę oraz na inicjatywy realizowane przy współpracy z partnerami prywatnymi, pod warunkiem że umożliwiają one ogólną dostępność w internecie wspólnego europejskiego dziedzictwa kulturowego⁵⁸. Należy również umożliwić dostęp do europejskiego dziedzictwa kulturowego wszystkim Europejczykom dzięki rozwijaniu i stosowaniu nowoczesnych technologii tłumaczeniowych.

Dyrektywa o medialnych usługach audiowizualnych reguluje w całej UE koordynację krajowych przepisów dotyczących wszystkich mediów audiowizualnych; zarówno tradycyjnych przekazów telewizyjnych jak i usług na żądanie. Zawiera przepisy dotyczące promowania utworów europejskich zarówno w ramach usług telewizyjnych jak i w ramach usług na żądanie.

DZIAŁANIA

⁵⁷

Zgodnie z mandatem 403 (CEN).

⁵⁸

Komisja zwróciła się do „*comité des sages*” z prośbą o sformułowanie zaleceń w tych kwestiach do końca 2010 r., zob. [komunikat prasowy IP/10/456](#).

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 15:** Do 2012 r. zaproponowanie **zrównoważonego modelu finansowania** unijnej cyfrowej biblioteki publicznej **Europeana** oraz cyfryzacji treści;
- **Inne działania:**
 - Do 2012 r. zaproponowanie środków w oparciu o wyniki konsultacji dotyczących zielonej księgi w sprawie **uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej**;
 - Do 2011 r. wydanie zalecenia w sprawie promowania cyfryzacji kina europejskiego;
 - Zapewnienie wdrożenia przepisów **dyrektywy o medialnych usługach audiowizualnych dotyczących różnorodności kulturowej**, w stosownych przypadkach poprzez współregulację i samoregulację, oraz wystosowanie do państw członkowskich prośby o informacje na temat stosowania tych przepisów do końca 2011 r.

2.7.4. *e-administracja*

Usługi e-administracji oferują oszczędny sposób uzyskania lepszych usług przez każdego obywatela i przedsiębiorstwo oraz opartą na uczestnictwie, otwartą i przejrzystą administrację. Usługi e-administracji mogą obniżyć koszty i umożliwić zaoszczędzenie czasu organom administracji publicznej, obywatelom i przedsiębiorstwom. Mogą również pomóc w ograniczaniu ryzyka zmiany klimatu oraz naturalnych i spowodowanych przez człowieka zagrożeń poprzez dzielenie się danymi i informacjami na temat środowiska. W chwili obecnej pomimo wysokiego poziomu dostępności usług e-administracji w Europie wciąż istnieją różnice między państwami członkowskimi w tej dziedzinie, zaś poziom wykorzystania usług e-administracji przez obywateli jest niski. **W 2009 r. tylko 38 % obywateli UE korzystało z internetu, aby uzyskać dostęp do usług e-administracji w porównaniu z 72 % przedsiębiorstw.** Zasadniczo częstotliwość korzystania z internetu zwiększy się, jeśli wzrośnie jakość, dostępność i częstotliwość korzystania z usług publicznych oferowanych w sieci.

Rządy europejskie zobowiązały się, że do 2015 r. rozpowszechnią ukierunkowane na użytkownika, spersonalizowane i wieloplatformowe usługi e-administracji.⁵⁹ W tym celu rządy powinny podjąć kroki, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych wymogów technicznych, na przykład konieczności stosowania aplikacji, które działają tylko w określonych warunkach technicznych lub z określonymi urządzeniami. Komisja będzie służyć za przykład we wdrażaniu inteligentnej e-administracji. Usługi te będą wspierały sprawniejsze procedury administracyjne, ułatwiały wymianę informacji i upraszczały współpracę z Komisją, tym samym wzmacniając pozycję użytkowników i poprawiając efektywność, skuteczność i przejrzystość funkcjonowania Komisji.

⁵⁹

Komisja współpracuje z państwami członkowskimi w zakresie planu działania w celu realizacji zobowiązań w 2009 r. eGovernment Declaration Malmö.

Większość **internetowych usług publicznych nie działa ponad granicami**, co jest niekorzystne dla mobilności przedsiębiorstw i obywateli. Władze publiczne koncentrowały się dotychczas na potrzebach krajowych i niewystarczająco uwzględniały wymiar jednolitego rynku e-administracji. Tymczasem wiele inicjatyw i instrumentów prawnych w zakresie jednolitego rynku (takich jak dyrektywa usługowa lub plan działania na rzecz elektronicznych zamówień publicznych) opiera się na możliwości współpracy przedsiębiorstw i załatwiania formalności z administracjami publicznymi drogą elektroniczną oraz ponad granicami państw⁶⁰.

Dlatego też Europa potrzebuje lepszej współpracy administracyjnej w celu opracowywania i wdrażania transgranicznych internetowych usług publicznych. Obejmuje to wdrożenie jednolitego systemu elektronicznych zamówień publicznych, jak również praktycznej elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania usług transgranicznych (w tym wzajemnego uznawania poziomów ochrony przy uwierzytelnianiu)⁶¹.

Usługi **e-środowisko**, jako kategoria usług e-administracji, są wciąż jeszcze słabo rozwinięte lub podzielone według granic państwowych. Prawo wspólnotowe w tej dziedzinie wymaga przeglądu i unowocześnienia. Ponadto innowacyjne rozwiązania, takie jak zaawansowane sieci czujników, mogą pomóc w uzupełnieniu braków w zakresie wymaganych danych.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- **Główne działanie 16:** Zaproponowanie do 2012 r. **decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego** w celu zapewnienia **wzajemnego uznawania elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania** w całej UE na podstawie internetowych „usług uwierzytelniania” dostępnych we wszystkich państwach członkowskich (które mogą korzystać z najbardziej odpowiednich urzędowych dokumentów obywateli – wydawanych przez sektor publiczny lub prywatny);
- **Inne działania:**
 - Wspieranie **jednolitych transgranicznych usług administracji elektronicznej w ramach jednolitego rynku** poprzez program na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) oraz program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA);
 - Do 2011 r. przegląd dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁶²;
 - Współpraca z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w celu wdrożenia **transgranicznych usług e-środowisko**, a w szczególności zaawansowanych sieci czujników;

⁶⁰ W przyszłości usługi publiczne świadczone on-line będą opierać się na skutecznym i interoperacyjnym zarządzaniu tożsamością i ramami dotyczącymi uwierzytelniania oraz narzędziach opisanych powyżej.

⁶¹ Stworzenie w pełni elektronicznego systemu celnego w UE do 2013 r. zapewni wysokiej jakości usługi e-administracji dla przedsiębiorców, interoperacyjne systemy krajowe i zarządzanie procedurami celnymi na poziomie całej Wspólnoty.

⁶² Dyrektywa 2003/4/WE w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

- Do 2011 r. zdefiniowanie w **białej księdze** konkretnych działań dotyczących **wzajemnych połączeń zdolności elektronicznych zamówień publicznych** w ramach jednolitego rynku;
- Służenie jako przykład funkcjonowania otwartej i przejrzystej e-administracji poprzez stworzenie w 2010 r., a następnie realizację ambitnego **planu działania e-Komisja 2011-2015** obejmującego m.in. w pełni elektroniczne zamówienia publiczne.

Państwa członkowskie powinny:

- Zapewnić pełną interoperacyjność **usług e-administracji**, przewyższając bariery organizacyjne, techniczne lub semantyczne i wspierając IPv6;
- Zagwarantować, aby pojedyncze punkty kontaktowe funkcjonowały jako pełnoprawne centra e-administracji, zapewniające usługi wychodzące ponad wymogi i obszary objęte dyrektywą o usługach;
- Do 2011 r. uzgodnić **wspólną listę kluczowych transgranicznych usług publicznych**, które odpowiadają ściśle określonym potrzebom, umożliwiając przedsiębiorcom zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej w całej Europie, niezależnie od ich pierwotnej lokalizacji, i umożliwiając obywatelom naukę, pracę, zamieszkanie i przechodzenie na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej. Te kluczowe usługi powinny być dostępne w internecie w 2015 r.

2.7.5 *Inteligentne systemy transportowe w służbie efektywnego transportu i lepszej mobilności*

Dzięki inteligentnym systemom transportowym transport staje się bardziej wydajny, szybszy, łatwiejszy i niezawodny. Nacisk kładziony jest na inteligentne rozwiązania mające na celu integrację przepływu pasażerów i towarów we wszystkich rodzajach transportu oraz zapewnienie trwałych rozwiązań problemu wąskich gardeł infrastrukturalnych dotyczącego dróg, kolei, korytarzy powietrznych i morskich oraz śródlądowych dróg wodnych.

W odniesieniu do transportu drogowego oraz jego powiązań z innymi rodzajami transportu, w ramach planu działań w zakresie inteligentnych systemów transportowych i na mocy związanej z nim dyrektywy wspiera się wprowadzenie systemów przekazywania w czasie rzeczywistym informacji o ruchu i informacji dla podróżnych oraz systemów dynamicznego zarządzania ruchem, które mają na celu zmniejszenie zagęszczenia ruchu i zachęcanie do bardziej ekologicznych form mobilności, przy jednoczesnej poprawie bezpieczeństwa i ochrony. Dzięki wprowadzeniu rozwiązań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR) nastąpi integracja służb żeglugi powietrznej i systemów wspierających. Usługi informacji rzecznej (RIS) i usługi „e-maritime” umożliwiają lepszy, bezpieczniejszy i bardziej wydajny transport rzeczny i morski. Europejski system zarządzania ruchem kolejowym ma na celu wprowadzenie ogólnoeuropejskiego systemu automatycznej kontroli prędkości, a aplikacje telematyczne dla kolejowych przewozów towarowych⁶³ i pasażerskich

⁶³

Dz.U. L 13 z 18.1.2006, s.1

będą wspierać usługi transgraniczne, zapewniając pasażerom narzędzia planowania podróży (w tym możliwość znalezienia połączeń z innymi pociągami i środkami transportu, ułatwienie rezerwacji, płatności i znajdowania bagażu), a także informacje aktualizowane w czasie rzeczywistym.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- Zwiększenie szybkości rozpowszechnienia inteligentnych systemów transportowych, w szczególności w odniesieniu do transportu drogowego i miejskiego, przez zastosowanie proponowanej dyrektywy dotyczącej inteligentnych systemów transportowych jako wsparcia dla interoperacyjności i szybkiej standaryzacji;
- Do 2010 r. przyjęcie strategii wprowadzenia rozwiązań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR);
- Do 2011 r. zaproponowanie dyrektywy w sprawie wprowadzenia usług „e-maritime”;
- Do 2011 r. zaproponowanie dyrektywy określającej specyfikacje techniczne dla aplikacji telematycznych dla usług pasażerskich przewozów kolejowych.
- *Państwa członkowskie powinny:*
- Wypełnić swoje zobowiązania wynikające z wprowadzenia europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym, w szczególności w odniesieniu do linii, które mają być wyposażone do 2015 r.

2.8. Międzynarodowe aspekty agendy cyfrowej

Na arenie międzynarodowej europejska agenda cyfrowa ma na celu uczynienie z Europy siły napędowej zrównoważonego wzrostu, który sprzyja jednocześnie włączeniu społecznemu. Wszystkie siedem filarów agendy cyfrowej ma wymiar międzynarodowy. W szczególności jednolity rynek cyfrowy potrzebuje zewnętrznej strony, ponieważ postępy w wielu obszarach polityki mogą być dokonywane jedynie na poziomie międzynarodowym. Interoperacyjność i standardy uznawane w skali światowej mogą przyczynić się do szybszego osiągania innowacji poprzez obniżanie ryzyka i kosztów nowych technologii. Zapobieganie rosnącym zagrożeniom cybernetycznym również musi odbywać się w kontekście międzynarodowym. Ponadto europejskie rozwiązania regulacyjne, które opierają się na równości szans, przejrzystej administracji i sposobie sprawowania rządów oraz na rynkach, które są otwarte na konkurencję są inspiracją w innych częściach świata. Na koniec ważne jest również, aby europejskie postępy w zakresie realizacji agendy cyfrowej porównywać z najlepszymi osiągnięciami międzynarodowymi.

Dlatego też międzynarodowy wymiar agendy cyfrowej jest kluczowy dla realizacji powyższych działań, w szczególności biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie internetu. Zgodnie z programem z Tunisu Europa musi nadal odgrywać wiodącą rolę, we wspieraniu zarządzania internetem w możliwie najbardziej otwarty i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób. Już w chwili obecnej internet obejmuje szeroki wachlarz urządzeń i aplikacji przenikających wszystkie dziedziny życia, niezależnie

od lokalizacji geograficznej, a proces ten będzie się jeszcze pogłębiał w przyszłości. Jest to potężne narzędzie służące wolności słowa na całym świecie.

Aby wspierać innowacje również na arenie międzynarodowej, Komisja będzie dążyć do stworzenia korzystnych warunków dla handlu zagranicznego towarami i usługami cyfrowymi, np. rozwijając bliższe partnerstwa na rzecz dostępu do rynku i możliwości inwestycyjnych, obniżając taryfy celne i ograniczając pozataryfowe bariery w skali globalnej, poprawiając ochronę praw własności intelektualnej i unikając zakłóceń na rynku.

Umowa o Technologii Informacyjnej (ITA) z 1997 r. przyniosła wymierne efekty w promowaniu wprowadzania technologii informatycznych w Europie i na świecie. ITA musi jednak teraz zostać uaktualniona w celu uwzględnienia nowych osiągnięć, a zwłaszcza konwergencji technologii i produktów.

Również w zakresie usług cyfrowych i własności intelektualnej konieczne będzie dalsze odzwierciedlenie postępu technologicznego w międzynarodowych umowach handlowych.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

- Promowanie międzynarodowego zarządzania internetem i współpracy globalnej w celu utrzymania stabilności internetu w oparciu o model uwzględniający wiele zainteresowanych stron;
- Wsparcie kontynuacji prac Forum Zarządzania Internetem po 2010 r.;
- Współpraca z państwami trzecimi w celu **poprawy warunków handlu międzynarodowego** towarami i usługami cyfrowymi, w tym w odniesieniu do praw własności intelektualnej;
- Uzyskanie upoważnienia do dokonania aktualizacji umów międzynarodowych zgodnie z postępem technologicznym lub, w odpowiednich przypadkach, zaproponowanie nowych instrumentów.

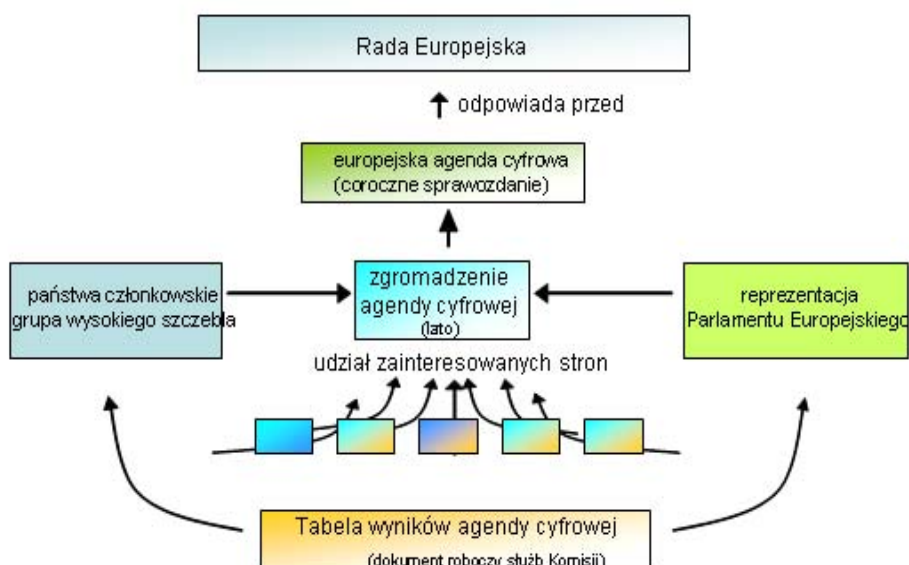
3. REALIZACJA I FORMY PROCESU DECYZYJNEGO

Największym wyzwaniem jest zapewnienie szybkiego przyjęcia i wdrożenia środków niezbędnych do realizacji naszych celów. Potrzebujemy wspólnej determinacji i wspólnej wizji w celu dokonania tej zmiany dla Europy.

Powodzenie agendy cyfrowej wymaga skrupulatnego wykonania kompleksowego zestawu działań zgodnie ze strukturą zarządzania strategii Europa 2020. Jak pokazano na rys. 6. Komisja podejmie zatem następujące kroki:

1. **Ustanowienie wewnętrznego mechanizmu koordynacji** – jego centrum stanowić będzie grupa komisarzy, której zadaniem będzie skuteczna koordynacja polityki w jej różnych obszarach, ze szczególnym uwzględnieniem inicjatyw ustawodawczych zaproponowanych w agendzie cyfrowej (załącznik 1).

Rys. 6: Cykl zarządzania europejską agendą cyfrową

2. Bliska współpraca z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i wszystkimi zainteresowanymi stronami, w szczególności poprzez:
 - Utworzenie grupy wysokiego szczebla do współpracy z państwami członkowskimi;
 - Prowadzenie regularnego dialogu z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego;
 - Utworzenie platform ukierunkowanych na działania w siedmiu obszarach działań, z udziałem z wielu zainteresowanych stron.
3. **Rejestrowanie postępów w realizacji agendy cyfrowej** za pomocą corocznej publikacji w maju tabeli wyników obejmującej⁶⁴:
 - Postępy społeczno-gospodarcze w oparciu o kluczowe wskaźniki wydajności, wybrane na podstawie ich związku z głównymi kwestiami politycznymi (załącznik 2)⁶⁵;

⁶⁴ Te tabele wyników będą stanowiły podstawę ram oceny agendy cyfrowej.

⁶⁵ Wskaźniki pochodzą głównie z ram analizy porównawczej 2011-2015 zatwierdzonych przez państwa członkowskie UE w listopadzie 2009 r. Są to koncepcyjne ramy zbierania danych statystycznych na temat społeczeństwa informacyjnego, jak również wykaz podstawowych wskaźników do celów porównawczych.

- Aktualizację postępów w zakresie pełnego zestawu działań politycznych określonych w agendzie cyfrowej.
4. Zorganizowanie szeroko zakrojonej debaty zainteresowanych stron na temat postępów zarejestrowanych w cyfrowych tabelach wyników w formie **rocznego zgromadzenia cyfrowego** w czerwcu, z udziałem państw członkowskich, instytucji UE, przedstawicieli obywateli i przemysłu w celu oceny postępów i pojawiających się wyzwań. Pierwsze zgromadzenie cyfrowe odbędzie się w pierwszej połowie 2011 r.
 5. Komisja przedstawi Radzie Europejskiej sprawozdanie na temat wyników tych działań w rocznym sprawozdaniu z postępów prac, zgodnie ze strukturą zarządzania przedstawioną w strategii Europa 2020.

Załącznik 1: Tabela działań ustawodawczych

Działania ustawodawcze Komisji/propozycje	Planowany termin realizacji
Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy	
Główne działanie 1: Zaproponowanie dyrektywy ramowej dotyczącej zbiorowego zarządzania prawami autorskimi ustanawiającej paneuropejski system licencjonowania dotyczący zarządzania prawami autorskimi w internecie.	2010
Główne działanie 1: Zaproponowanie dyrektywy w sprawie utworów osieroconych, aby ułatwić cyfryzację i rozpowszechnianie dzieł kultury w Europie	2010
Główne działanie 4: Przegląd ram prawnych dotyczących ochrony danych w UE w celu zwiększenia zaufania wśród obywateli i wzmocnienia ich praw	2010
Przedstawienie propozycji aktualizacji dyrektywy o handlu elektronicznym w odniesieniu do rynków internetowych	2010
Główne działanie 2: Zaproponowanie środków prawnych wprowadzających obowiązek migracji do Jednolitego Europejskiego Obszaru Płatniczego (SEPA) przed upływem ustalonego terminu	2010
Główne działanie 3: Przegląd dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych w celu zapewnienia transgranicznego uznawania i interoperacyjności bezpiecznych systemów e-uwierzytelniania	2011
Zaproponowanie instrumentu prawa zobowiązań uzupełniającego dyrektywę dotyczącą praw konsumentów	2011
Zaproponowanie środków pozwalających na lepszą harmonizację zasobów numeracyjnych w świadczeniu usług dla przedsiębiorców w Europie do 2011 r.;	2011
Sprawozdanie na temat przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej	2012
Sprawozdanie na temat potrzeby dodatkowych środków promujących wydawanie transgranicznych i paneuropejskich licencji	2012
Główne działanie 1: Do 2012 r. przegląd dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, w szczególności jej zakresu i zasad pobierania opłat za dostęp i korzystanie;	2012
Zaproponowanie ogólnounijnego internetowego systemu rozstrzygania sporów dla transakcji e-handlowych	2012

Działania ustawodawcze Komisji/propozycje	Planowany termin realizacji
Interoperacyjność i normy	
Główne działanie 5: Przedstawienie propozycji zreformowania przepisów dotyczących stosowania norm TIK w Europie, aby umożliwić stosowanie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja	2010
Wydanie wytycznych dotyczących praw własności intelektualnej i warunków licencjonowania niezbędnych w kontekście ustalania norm, w tym w zakresie ujawniania danych ex-ante	2011
Sprawozdanie na temat możliwości wprowadzenia środków, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników rynku do licencjonowania informacji dotyczących interoperacyjności	2012
Zaufanie i bezpieczeństwo	
Główne działanie 6: Zaproponowanie rozporządzenia mającego na celu unowocześnienie Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) i przedstawienie propozycji ustanowienia sieci CERT dla instytucji UE	2010
Główne działanie 4: W ramach modernizacji unijnych ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, zbadanie możliwości rozszerzenia zakresu przepisów dotyczących powiadamiania o naruszeniu bezpieczeństwa	2010
Główne działanie 7: Zaproponowanie środków prawnych ukierunkowanych na zwalczanie ataków cybernetycznych	2010
Główne działanie 7: Zaproponowanie przepisów dotyczących jurysdykcji w cyberprzestrzeni na szczeblu europejskim i międzynarodowym	2013
Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu	
Główne działanie 8: Zaproponowanie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu europejskiej polityki w zakresie widma w celu zwiększenia skuteczności zarządzania widmem radiowym	2010
Główne działanie 8: Wydanie zalecenia w celu zachęcania do inwestycji w konkurencyjne sieci nowej generacji	2010
Wzmocnienie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego	
Przedstawienie propozycji, które zagwarantują, że strony internetowe instytucji publicznych (i strony internetowe zapewniające podstawowe usługi dla obywateli) będą w pełni dostępne do 2015 r.	2011

Działania ustawodawcze Komisji/propozycje	Planowany termin realizacji
Główne działanie 10: Zaproponowanie umiejętności i kompetencji w zakresie wykorzystywania technologii cyfrowych jako priorytetu dla rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (2014-2020);	2013
Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE	
Zaproponowanie minimalnego zestawu funkcji do wspierania interoperacyjności inteligentnych sieci na poziomie europejskim	2010
Zaproponowanie, w razie potrzeby, wspólnych metodologii pomiaru sprawności energetycznej sektora TIK oraz jego emisji gazów cieplarnianych	2011
Wydanie zalecenia w sprawie cyfryzacji kina europejskiego	2011
Przegląd dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska	2011
Zaproponowanie dyrektywy w sprawie wprowadzenia usług „e-maritime”	2011
Zaproponowanie dyrektywy określającej specyfikacje techniczne dla aplikacji telematycznych dla usług pasażerskich przewozów kolejowych	2011
Główne działanie 14: Wydanie zalecenia określającego minimalny wspólny zestaw danych pacjenta w celu zapewnienia interoperacyjności rejestrów danych pacjentów, dostępnych lub wymienianych w formie elektronicznej między poszczególnymi państwami członkowskimi	2012
Główne działanie 16: Zaproponowanie decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego zobowiązującej państwa członkowskie do zapewnienia wzajemnego uznawania elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania w całej UE na podstawie internetowych „usług uwierzytelniania”	2012

Załącznik 2: Kluczowe cele skuteczności działania

Wskaźniki te pochodzą głównie z ram analizy porównawczej 2011-2015⁶⁶ zatwierdzonych przez państwa członkowskie UE w listopadzie 2009 r.

1. Cele w zakresie internetu szerokopasmowego:

- Podstawowy szerokopasmowy dostęp do internetu dla wszystkich do 2013 r.: podstawowy szerokopasmowy dostęp do internetu dla 100 % obywateli UE. (poziom bazowy: Całkowity odsetek dostępności łączy DSL (jako % ogółu populacji UE) w grudniu 2008 r. wynosił 93%.)
- Dostęp do szybkich sieci szerokopasmowych do 2020 r.: szerokopasmowy dostęp do internetu o przepustowości 30 Mb/s dla 100 % obywateli UE. (poziom bazowy: •23 % abonentów na szerokopasmowy dostęp do internetu o przepustowości przynajmniej 10 Mb/s w styczniu 2010 r.)
- Dostęp do bardzo szybkich sieci szerokopasmowych do 2020 r.: 50 % europejskich gospodarstw domowych powinno mieć abonament na dostęp do internetu o przepustowości powyżej 100 Mb/s. (brak poziomu bazowego)

2. Jednolity rynek cyfrowy:

- Promowanie handlu elektronicznego: Do 2015 r. 50 % ludności powinno dokonywać zakupów przez internet. (poziom bazowy: W 2009 r. 37 % osób w wieku 16-74 lat zamówiło towary lub usługi do użytku prywatnego w ciągu ostatnich 12 miesięcy.)
- Transgraniczne transakcje handlowe dokonywane w środowisku internetowym: Do 2015 r. 20 % ludności powinno dokonywać transgranicznych zakupów przez internet. (poziom bazowy: W 2009 r. 8 % osób w wieku 16-74 lat zamówiło towary lub usługi u sprzedawców w innych państwach członkowskich UE w ciągu ostatnich 12 miesięcy.)
- Handel elektroniczny dla przedsiębiorstw: 33% małych i średnich przedsiębiorstw powinno prowadzić kupno/sprzedaż w internecie w 2015 r. (poziom bazowy: W 2008 r., odpowiednio 24 % i 12 % przedsiębiorstw dokonywało kupna/sprzedaży w internecie o wartości wynoszącej 1 % obrotu/całkowitych zakupów lub więcej.)
- Jednolity rynek usług telekomunikacyjnych: różnica między cenami usług w roamingu a taryfami krajowymi powinna być bliska zeru w 2015 r. (poziom bazowy: W 2009 r. średnia cena w roamingu za minutę wynosiła 0,38 centów (za wykonanie połączenia), a średnia cena za minutę dla wszystkich połączeń w UE wynosiła 0,13 centów (w tym roaming).

⁶⁶

Więcej informacji można znaleźć w ramach analizy porównawczej 2011-2015; Są to koncepcyjne ramy zbierania danych statystycznych na temat społeczeństwa informacyjnego, jak również wykaz podstawowych wskaźników do celów porównawczych.

3. Cyfrowe włączenie społeczne

- Zwiększenie regularnego korzystania z internetu z 60 % do 75 % do 2015 r. oraz z 41 % do 60 % w przypadku osób z mniej uprzywilejowanych grup społecznych. (Dane bazowe z 2009 r.).
- Do 2015 r. zmniejszenie o połowę liczby osób, które nigdy nie korzystały z internetu (do 15 %). (poziom bazowy: W 2009 r. 30 % osób w wieku 16-74 lat nigdy nie korzystało z internetu).

4. Służby publiczne:

- e-administracja do 2015 r. 50 % obywateli korzystających z e-administracji, z których ponad połowa przekazuje tą drogą wypełnione formularze. (poziom bazowy: W 2009 r. 38 % osób w wieku 16-74 lat korzystało z usług e-administracji w ciągu ostatnich 12 miesięcy, z czego 47 % korzystało z usług e-administracji do wysyłania wypełnionych formularzy.)
- Transgraniczne usługi publiczne: Do 2015 r. dostępność w internecie wszystkich kluczowych transgranicznych usług publicznych, zawartych w wykazie, który zostanie uzgodniony przez państwa członkowskie do 2011 r. (brak poziomu bazowego)

5. Badania i innowacje:

- Wzrost nakładów na badania i rozwój w dziedzinie TIK: Podwojenie inwestycji publicznych do 11 mld EUR. (poziom bazowy: Krajowe środki budżetowe lub wydatki na badania i rozwój w dziedzinie TIK (TIK GBAORD) wynosiły nominalnie 5,7 mld EUR w 2007 r.).

6. Gospodarka niskoemisyjna:

- Promowanie energooszczędnego oświetlenia: Do 2020 r. co najmniej 20 % redukcja całkowitego zużycia energii na oświetlenie. (brak poziomu bazowego)
-